

פרוטוקול ישיבת מליאה שלא מן המניין מספר 68 מיום 26/10/16

		<u>נוכחים:</u>
- ראש העיר	אפי דרעי	
- סגנית ומ"מ ראש העירייה	יעל חן נחמן	
- חבר	ירון חדות	
- חבר	אבישי ברעם	
- חברה	שושי כידור כחלון	
- חבר	יצחק בראון	
- חבר	דוד ששון	
- חבר	ברק אשרם	
- חבר	קובי לאור	
- חברה	ליהי איינס	
- חבר	מר אבנר משה	
- חבר	ערן לאופר	
- חברה	מיטל טולדנו	

		<u>מוזמנים:</u>
	מר דני לוי, מנכ"ל	
	מר שלום רוזנברג, מהנדס	
	מר יחזקאל יחזקאל, גזבר	
	עו"ד שלומית גבע, יועמ"ש	
	גבי אסנת טל, עוזרת מנכ"ל	
	מר יהודה גריבי, עוזר ראש העיר	

על סדר היום:

1. הצגת תכנית תקשוב – גבי יעל חן נחמן, מ"מ וסגנית ראש העיר ומחזיקת תיק החינוך.
2. אישור החלפת שם רחוב "עולי הגרדום" לרחוב "חפץ חיים" – רצ"ב פרוטוקול וועדת שמות.
3. פתיחת חשבון בנק לטובת קרן חניה.

(סדר היום הוחלף, וסעיף 2 – החלפת שמות...., נדון קודם לסעיף 1, הצגת תכנית תקשוב...)

2. אישור החלפת שם רחוב "עולי הגרדום" לרחוב "חפץ חיים" – רצ"ב פרוטוקול וועדת שמות.

מר אפי דרעי, ראש העיר: ערב טוב לנו מתחילים את ישיבה מספר 68. ישיבה שלא מן המניין. יש לנו פה שלושה סעיפים על סדר היום. אנו מתחילים עם הסעיף השני כי הוא הסעיף היותר טעון, ולפני שאני ייתן את רשות הדיבור ליו"ר וועדת שמות, שטיפלה בזה, מיטל, הנושא של שמות בכפר יונה, אני אתן איזה סקירה מאד קצרה, נמצא בתחום אחריותו של המנכ"ל וכל שמות הרחובות שאתם מכירים בכפר יונה עד היום ניתנו עוד בתקופתו של המנכ"ל הקודם. בזמנו התקבלה החלטה בוועדת שמות. וועדת השמות מורכבת מנבחרים ותושבים ועובדים, ובד"כ היא פתוחה לקבל הצעות, או ליזום כל מיני רעיונות ככל העולה על דעתם, לפי מיטב ההיגיון של אותה עת, וכמו שאתם רואים יש לנו אזור של נחלים, אזור של ערים, אזור של שמות יחידות צבאיות, אזור של פרחים, אבנים, וכל מה שאתם רוצים, וזה היה ממש, במיוחד כשמדובר ברחובות חדשים, אז זה גם לא מקבל את אישור המליאה, או שזה מקבל את אישור... נתנו בזמנו אישור מליאה לשמות?

מר דני לוי, מנכ"ל: לא.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אישור המליאה הוא נוצר עקב הצורך לשנות שם, או במקרה של שינוי שם. בנושא של שינוי שם עולי הגרדום שיצר עכשיו, יצר פתאום איזה שהיא מאומה על לא מאומה, אנחנו מתדיינים בו כבר קרוב לארבע שנים אם לא יותר, דני תקן אותי.

גב' מיטל טולדנו: יותר.

מר אפי דרעי, ראש העיר: יותר מארבע שנים.

מר דני לוי, מנכ"ל: ב 2013 היה דיון הראשון.

מר אפי דרעי, ראש העיר: ב 2013 היה דיון ראשון.

גב' מיטל טולדנו: בקדנציה הקודמת קיבלו את ההחלטה הזאתי.

מר אפי דרעי, ראש העיר: מכל מקום שזה הועבר לפתחה של מיטל, זה היה פחות או יותר מבושל לאיזה שהם כיוונים. אז מיטל בקשה תציגי את הנושא.

גב' מיטל טולדנו: אני קיבלתי את וועדת השמות הזאתי מה שנקרא עם החלטה שקיבלתי בירושה. בסוף הקדנציה הקודמת התקבלה החלטה של וועדת השמות של הקדנציה הקודמת לשנות את השם של רחוב עולי הגרדום. הבקשה המקורית הייתה של תושבים מהרחוב שפנו לשנות את השם של הרחוב,

תושבת כפר יונה: כמה?

גב' מיטל טולדנו: שנייה. תיכף נדבר על כמה. קודם כל התקבלה החלטה של הוועדה בקדנציה הקודמת, בסוף הקדנציה הקודמת לשנות את השם לשם רחוב לוחמי חירות ישראל, ע"מ להוריד את המילה גרדום מהשם של הרחוב, ומצד שני לשמור על הנצחה של לוחמים שלחנו למען עם ישראל ולמען מ"י, זה הרציונאל של החלטה של הוועדה. לפני שבאנו לאשר אותה הונח על שולחנו מכתב שעליו חתומים כשלושים אנשים שגרים ברחוב. אני אחזור לטובת מי שלא שמע, את ההחלטה לשנות קיבלנו כנתון, בקדנציה הקודמת, וועדת שמות התכנסה והחליטה לשנות את שם רחוב עולי הגרדום לשם רחוב לח"י, לוחמי חירות ישראל. את ההחלטה הזאתי קיבלו בקדנציה הקודמת בוועדת השמות לשנות את שם הרחוב עולי הגרדום לשם לוחמי חירות ישראל. הרציונאל היה שהייתה בקשה של תושבי הרחוב, של חלק מתושבי הרחוב לשנות את שם רחוב עולי הגרדום, ומצד שני אמרו רוצים לשמור איזה שהיא הנצחה, ומשאירים איזה שהוא משהו שקשור ללוחמי חירות ישראל וזו הייתה החלטה של וועדת השמות הקודמת. אני הגעתי לוועדת שמות, קיבלתי את הדבר הזה, ויחד אתו מכתב שעליו חתומים שלושים תושבים שאומרים: אנחנו לא רוצים לוחמי חירות ישראל, אנחנו רוצים לשנות את הרחוב לשם רחוב ששמו חפץ חיים. עכשיו אני שוב לא גרה ברחוב עולי הגרדום, ולא יכולה להיכנס בנעליים של מי שגר ברחוב עולי הגרדום. אמרתי בוא נעשה דבר כזה, ישבנו בוועדת שמות והחלטנו שאנחנו עושים סקר בין תושבי הרחוב, ורוצים לראות א' מי רוצה לשנות את השם, וב' לגבי, כשהשינוי שם הוא נתון, למה רוצים לשנות? האם מסכימים לשנות לשם לחי כמו שהחליטה וועדת השמות הקודמת, והאם לשנות לשם חפץ חיים, כמו שביקשו שלושים אנשים מתושבי הרחוב. הסקר הראשון היה עם השתתפות דלה מדי, ולמרות שהיה בו רוב לשם חפץ חיים, לא רצינו לקבל אותו ורצינו לעשות סקר מעמיק יותר, הפעלנו את מנכ"ל העירייה וביצענו סקר הרבה יותר מעמיק שהקיף יותר בתי אב, ועדיין היה רוב מאוד מאד גדול, מאד מובהק, מאד מוחץ לשינוי שם של הרחוב לחפץ חיים. עכשיו אני מודעת לקולות שעלו בעניין ההנצחה, ואני מודעת לזה שבשם חפץ חיים אין הנצחה כמו שיש נגיד בשם לוחמי חירות ישראל, או בכל דבר אחר. אני יצרתי במהלך הדיונים בוועדת השמות שיהיה דיון בוועדת ההנצחה, ואפשר למצוא דרך להנציח את עולי הגרדום בצורה מכובדת, בצורה שלא תפגע בזכרם, ז"א להשתמש בגינה שנמצאת למשל מאחורי הרחוב ולקרוא לה על שם, ולהכין שם לוח זיכרון מכובד, ולקרוא לכיכר על שם עולי הגרדום, ולהתכנס בכל דרך אחרת, שכן תאפשר איזה שהיא הנצחה שלא יהיה מצב שאנחנו מוחקים את זכרם של אנשים, מצד שני לאפשר לבקשה של אנשים שמבקשים כבר במשך כמה שנים לשנות את השם של הרחוב בגלל המילה גרדום שמבחינתם קצת פחות סימפטית, לישון, לאכול, לחיות, ולגור, ז"א זה משהו שהוא יותר מתאים לגינה, יותר מתאים לזה בעיניהם, ואני שוב אני אומרת זה לבקשתם של מרבית תושבי הרחוב. זה ממש מרבית תושבי הרחוב, זה לא משהו שאני בדיתי, זה לא, שלא תחשבו שזה גחמה שלי, או לא איזה, אין לי שום עניין אישי פה, או שום אינטרס, ולא יוצא לי

מזה שום דבר. אנשים רבים ביקשו, חלק מהאנשים שביקשו נמצאים פה. עכשיו רוב האנשים שהגיעו אלי להתנגד למעט שני אנשים פה שמתנגדים בקול, לא תושבי רחוב עולי הגרדום. ז"א למעט באמת שני אנשים שמתנגדים מהרחוב, התנגדות נמרצת, כל האנשים שהתנגדו לא תושבי הרחוב. הצעתי לכל אחד מהם בואו נחליף רחובות, אין שום בעיה, אתה גר אומנם ברחוב השיזף, אין שום בעיה נקרא לו רחוב עולי הגרדום, ונעשה, נקרא להם רחוב השיזף, מה דעתך? אף אחד לא, אף אחד את העסקה הזאתי לא הסכים לקבל, כשהגיעו אלי מתנגדים מרחובות אחרים. עכשיו אני אומרת יכול להיות שראוי לבצע דיון בוועדת הנצחה, אבל אני יכולה להגיד לכם שזאת בקשת רוב תושבי הרחוב, עשינו בדיקה מאד מעמיקה, נמצאים פה רבים מהם שיכולים להגיד ולהעיד על זה.

תושבת כפר יונה: אני יכולה להגיד שהסקר לא שווה.

גב' מיטל טולדנו: הכמות של האנשים, אני לא מדברת על הקולניות של האנשים, אני מדברת על הכמות של האנשים, הכמות של האנשים שביקשה לשנות את שם הרחוב היא מאד גדולה. אני חושבת שמן הראוי להתחשב ברצונם, ולכבד באמת תושבים רבים שבאים והביעו את דעתם.

תושבת כפר יונה: צריכים לכבד את עולי הגרדום, לא את התושבים.

תושבת כפר יונה: מישהו אמר שלא יכבדו את עולי הגרדום. את אנשי עולי הגרדום? כולם רוצים לכבד, אבל אפשר גם בצורה אחרת את עולי הגרדום.

(כלל התושבים מדברים ביחד, לא תומלל...)

מר אפי דרעי, ראש העיר: לפני שאני נותן למישהו מהמתנגדים לדבר, בעלי עמדה אחרת, מתנגדים לשינוי, דוד בוא תביע את עמדתך.

מר דוד דואני: ערב טוב לכולם. מי שלא מכיר אותי, לי קוראים דואני דוד, אני יליד המקום, אני פתחתי את הגן הראשון בכפר יונה, אני הייתי הילד הראשון שהייתי שם.

מר קובי לאור: דידי יש לך שלוש דקות, וגם לבא בתור יהיה רק שלוש דקות. אחרי שלוש דקות זה ייגמר. אני לוקח סטופר. ולא להפריע לו.

מר דוד דואני: הבט, אנחנו בהליך דמוקרטי ודמוקרטיה הולכת לפי הרוב מה אמר בגין? גם אחד יותר הוא רוב, אחד שמטה את המאזניים הוא רוב. שימו במאזניים זה וזה אם אחד מטה את המאזניים אז זה הרוב, אם הרוב החליטו, שמו, עשו פה סקר, אנשים ישבו עם טלפונים עשו סקר לכל אנשי הרחוב. אם יש הליך דמוקרטי ואנחנו במדינה דמוקרטית וכל ההליכים שנעשים נעשים בצורה דמוקרטית, צריך ללכת לפי הרוב. אם הרוב קבע שזה אכן כך, אז הרוב ייתן את הדבר הזה לכובד המשקל כמו שעשו, כמו שעשתה הגברת הזו, שעשו סקר.

רותי, תושבת כפר יונה: לא עשו. אם אני גרה ברחוב עולי הגרדום ולא אמרו, זה לא עשו.

מר דוד דואני: סליחה, את מוכנה לתת לי לסיים?

רותי, תושבת כפר יונה: אתה תתבייש שאתה תושב כפר יונה.

מר קובי לאור: רותי אנחנו לא יכולים לעשות דיונים ברמה הזאת. זה לא ייגמר.

מר דוד דואני: אני לא צריך להתבייש, אני תושב המקום, אני הקמתי קבוצות כדורגל, ואפי יודע שאני הקמתי קבוצות כדורגל, אם את לא מכירה את דב הוז, אז תשבי ב-, יותר טוב שלא נדבר. אז אני אומר דבר כזה, הליך דמוקרטי צריך ללכת לפי הרוב. הרוב קובע, והרוב רוצה, ומעוניין לשנות את השם, ולפי זה, זה ילך. אנשים קבעו שזה כך יהיה, אז כך יהיה, עשו את התהליך הזה, וזו דמוקרטיה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: שמואל אתה, ואחרי שמואל ידבר ארזי. שמואל בבקשה יש לך שלוש דקות. תאיר את עינינו.

מר שמואל דואק: ערב טוב קוראים לי דואק, אני גר ברחוב הזה למעלה משלושים שנה. מאז שאני באתי לכפר קוראים לרחוב הזה עולי הגרדום. מאז שאני מכיר את הכפר, השם הזה הוא שם שכולו כבוד והערכה והנצחה לאנשים שחירפו את נפשם על תקומת מדינת ישראל, וזה לא שם של כלנית, וזה לא שם של סלע, וזה לא שם של ציפור, זה שם של אנשים שנתנו את הדם שלהם, וזה לא משנים. זה המורשת שלנו, זה התרבות שלנו. זה מה שאנחנו מנחילים לדורות הבאים, ואם אנחנו נשכח את העבר שלנו, נשכח את אלה שלחנו למען המדינה הזו, אין לנו מה לעשות פה רבותיי. אני עם כל הכבוד לחפץ חיים, אין לי בעיה שתנציחו אותנו, יש מספיק רחובות חדשים בכפר הזה, שהולכים ונבנים, תנציחו את מי שאתם רוצים, אבל אל תוותרו על השם עולי הגרדום. עכשיו לגבי הסקר שנעשה כביכול, לא היה שום סקר רציני, אין פה רוב, יש פה החלטה של ציבור מסוים שרוצה לעשות את השינוי הזה, ולא ברור לי למה, אולי בגלל איזה שהוא נחס שהביא להם השם הזה, וזה לא מספיק חזק כדי לשנות שם כזה של עולי הגרדום. בשבילי זה שם של כבוד, ובשביל הרבה תושבים. אני מאד מבקש, קודם כל צריך להסיר את זה מסדר היום, כי אסור בתכלית האיסור לשנות שם כזה. אוקי? דבר שני, אם כבר הגברת המלומדת רוצה לשנות, בבקשה, יעשו סקר של 500 תושבי הרחוב, לא 30, בית בית, בתוך קלפי עם ת"ז, מקובל עלי מה שהתקבל, גם מקרה הכי גרוע, אבל זו דמוקרטיה, לא 30 איש שמבקשים בגלל שמישהו מת או נפטר ומביא להם נחס, לבטל את השם הזה, השם הזה אסור לבטל אותו, רבותיי תחשבו על זה טוב טוב, אתם עושים עוול היסטורי לאנשים האלה ולציבור שגר ברחוב הזה. אני אומר את הדברים מתוך כאב, מתוך כאב באמת. אני רוצה שתבינו.

מר אפי דרעי, ראש העיר: שמואל אני מעריך את מה שאתה אומר.

מר שמואל דואק: יפה. אז אני מאד מבקש, שתקבלו החלטות נבונות בעניין הזה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: ארוזי.

מר שמעון ארזי: ערב טוב לכם. יש כאלה אומרים שגרים 30-40-50 שנה בכפר יונה, אבל אני נולדתי בכפר יונה. עכשיו עוד נושא, אף אחד לא ילמד אותנו, יש לי את הבגרויות בהקשר לאלה שמכרו את נפשם להגנת המולדת. השינוי של הרחוב זה לא כלנית, ולא ציפורים, ולא עצים, ולא שום דבר, אבל לעשות סטטיסטיקה, וגם כן אני בעד, אני דיברתי עם יושבת הראש, אפשר לעשות אנדרטה מכובדת, לא להזניח אותם, ולכבד אותם. לעשות סטטיסטיקה, הרחוב הזה המוזנח בכל כפר יונה. בכל כפר יונה המוזנח. תעשה עכשיו סטטיסטיקה באיזה ישוב, או שמכר אחר, איך שאתה רוצה, באיזה ישוב, באיזה שם גרים אנשים בעולי הגרדום, או שבמקום אחד, או שבמקום השני, או בשם אחר, בכל עיר אבל באיזה מקום? השינוי הזה יבוא לטובה, אנחנו לא נגד אנשים ולא נגד אף אחד, ואני אומר לכם באחריות השינוי יבוא לטובה.

גב' רותי, תושבת כפר יונה: אומרים משנה מקום משנה מזל, לא משנה שם משנה מזל.

תושבת כפר יונה: אני מדברת ואני אומרת את אותם מילים ששמואל אמר, עכשיו עוד דבר, אתם לא יכולים לקחת הנצחה של מישהו, ובמחייאת כף להעיף אותה. היום יש הנצחה של מישהו, מחר יבוא, בעוד שלושים, ארבעים שנה, עוד מישהו יגיד לא אני לא מכיר אותו, לא יודע מי הוא, תבטלו את הנצחה הזו.

מר אפי דרעי, ראש העיר: מסכים אתך.

תושבת כפר יונה: אין דבר כזה. הנצחה של מישהו זאת הנצחה, זאת ההנצחה. עכשיו עוד דבר, סקר לא עשיתם, אני לא קיבלת, לא, אף אחד לא פנה אלי, זה שאף אחד לא יגיד, לא, הנה גם אחי פה, ויכול להעיד זאת.

תושבת כפר יונה: אני רוצה להגיד לכם דבר אחד. עכשיו עם כל הכבוד, עכשיו תבואי בבתי ספר, ילדים, אתם רוצים שכולם ידעו, תבואי עם ילדים היום, ילדים בבתי ספר ותגידי להם מי אלה עולי הגרדום, אף אחד לא ידע. תעשי להם אנדרטה, ותרשמי את כל השמות, תרשמי את כל השמות, ואז כשהם ילכו לאנדרטה ויראו את השמות, אז הם ידעו מי אלה. אבל לא עולי הגרדום, עולי הגרדום זה שם מאד כבד. את מבינה את זה?

תושב כפר יונה: חפץ חיים כולם יודעים מי זה?

תושבת כפר יונה: כן.

תושב כפר יונה: עולי הגרדום יודעים יותר גברת.

גב' שושי כידור כחלון: אפשר להעביר את הדיון לחברי המליאה?

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא. אז עכשיו את מבינה, מה שאת רוצה לעשות לי פה הייד פארק, לא את, כמובן, כל אחד,

גב' שושי כידור כחלון: אני? אתה עשית את הייד פארק.

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא.

גב' שושי כידור כחלון: אתה עשית. אני ישבתי בשקט.

מר אפי דרעי, ראש העיר: נכון. זה בשביל שתלמדו לפעמים הבאות. לא יהיה דבר כזה, ולא יהיה במה, לא תהיה במה לקהל. אין מצב שקהל מנהל סימפוזיון בתוך ניהול של ישיבה. מכל מקום, אני רוצה לומר מספר דברים. אלברט אני לא יכול לפתוח את זה עכשיו, שכל מי שלא גר, יש פה עוד הרבה אנשים עם דעה כזו או אחרת, מגובשת פחות, מגובשת יותר, נתתי לשני נציגים, שניים בעד, שניים נגד.

תושב כפר יונה: סליחה אפי ברשותך, יש עוד,

מר אפי דרעי, ראש העיר: סליחה אין עוד שום דבר.

תושב כפר יונה: יש אנשים מבוגרים ברחוב.

מר אפי דרעי, ראש העיר: זה לא רלוונטי. אני מבקש להירגע.

תושב כפר יונה: זה כן רלוונטי, כי יש אנשים בני שבעים ושמונים.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אתה מפריע לי, אמרתי שאני מפסיק את הסימפוזיון החיצוני. מה זה יש פה אנשים מבוגרים? אז מה אם יש אנשים מבוגרים? מה זה קשור? אני רוצה להסביר, מיטל, הקשבתי לך ברוב קשב, אני משתדל לא להפריע לאף אחד, אבל כולכם אין לכם בעיה להפריע לי. זה בסדר, אני לא כועס. מכל מקום, אני ביקשתי שמיטל תציג את הנושא, ובאמת הניסיון שלכם להציג, כן נעשה סקר, או לא נעשה סקר, הוא לא רלוונטי, כי כמו שבבחירות יש 13000 בעלי זכות בחירה, ובאים רק 8000 להצביע, אז ה 8000 האלה הם שמכריעים והם קובעים גם על ה 5000 שלא הצביעו.

מר ירון חדות: יש הבדל בין סקר לבחירות. אתה לא מדייק. יש הבדל בין סקר לבחירות. בבחירות אתה נותן למישהו את הזכות להצביע, והוא בוחר להצביע או לא.

מר אפי דרעי, ראש העיר: חדות, אני לא רוצה, אתה מפריע לי.

מר ירון חדות: בסקר אתה הולך בצורה רנדומאלית זה שני דברים שונים לגמרי.

מר אפי דרעי, ראש העיר: מה הקשר? אתה יודע מה אני רוצה להגיד?

מר ירון חדות: אני יודע שמה שאמרת עד עכשיו הוא לא מדויק.

מר אפי דרעי, ראש העיר: הוא מדויק מאד.

מר ירון חדות: אתה לא מדייק.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אני לא רוצה לדיוק, אתה אח"כ תגיד מה שאתה רוצה. מכל מקום שאנחנו שלחנו עובד, תושב, שהמנכ"ל שלח אותו ונתן לו לשלוח בית-בית, אז כמובן שלא החתמנו

כל אזרח שהוא קיבל, ונכון מאד יכול להיות שלפי מה שאנחנו רואים היום, שחלק גדול מכם אומר שהוא לא קיבל בכלל את הפנייה הזו, יכול מאד להיות, או שלא ראיתם את זה, או שהוא לא הגיע לכולכם, או שזה, מכל מקום מה שנעשה לא נעשה כמו שצריך, ואני מרגיש מאד לא נוח עם העניין הזה. באופן עקרוני בכל הארץ, שנכון שהנצחה היא הנצחה, אבל לא מבטלים הנצחות, משנים, מעבירים למקום אחר, הנצחה לעולם נשארת, הנצחה זה לנצח, ולכן גם הנושא הזה הוא מאד רגיש, במיוחד שמדובר בלוחמי, בעולי הגרדום, שהם 12 מ-, אנחנו יודעים שמורכב מהאצ"ל והלחי, וזה גם לי עושה מאד, עושה, יוצר לי אי נעימות מאד גדולה כי כולם יודעים לאן אני שייך. ואני נתתי את זה, נתתי את זה מה שנקרא הכי דמוקרטי שיכול להיות, אני לא רציתי להתערב בשיקולים של הוועדה, ולא בשיקולים של הפונים, ולכן מאד יכול להיות שמה שאנחנו נצטרך לעשות זה לעשות סקר מקצועי, עם חברה מקצועית, שתעשה בדיקה, בית בית כמו שצריך, בכל מקרה היום אנחנו לא יכולים לקבל החלטה. יש הצעה פה להוריד את מסדר יום.

מר דואק, תושב כפר יונה: אפי אבל למה צריך להחליף את שם הרחוב את זה אני לא מבין? למה להחליף.

תושבת כפר יונה: לא נוח לנו עם השם הזה.

מר דואק, תושב כפר יונה: חפץ חיים תעשו במקום אחר.

תושבת כפר יונה: יש לנו נבחרת גדולה של הרחוב, שמה שחשוב לנו זה ההזנחה שלו.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אני לא רוצה לשמוע.

תושבת כפר יונה: ברור שאתה לא רוצה לשמוע.

מר אפי דרעי, ראש העיר: מה זה קשור לשם? ולכן ההצעה שמתגבשת היא להוריד את הנושא מסדר היום לבחינה מחדש.

(מחיאות כפיים)

מר אפי דרעי, ראש העיר: רגע עוד אל תמחאו כפיים, זה טעון הצבעה, יכול להיות שהחברים לא יקבלו את ההצעה. רגע מיטל ואח"כ אבישי.

גב' מיטל טולדנו: אני מאד הייתי רוצה שאנחנו נפעל בנושא הזה בשתי"פ עם וועדת ההנצחה הישובית, ז"א שיהיה כבר דיון אמיתי ורציני לפתרון הנצחה אחר.

מר דואק, תושב כפר יונה: לא, את רואה את מתחילה את הסיפור הזה? למה הנצחה במקום אחר? למה לא להשאיר את השם הזה במקום הזה? 60 שנה זה קיים, זה מתחיל ממנה.

תושבת כפר יונה: אפי אתה לא נתת לדבר. רגע אני החתמתי, אני שלוש שנים במלחמה, אני שלוש שנים במלחמה, סליחה, סליחה, שלוש שנים במלחמה, נפגשתי אתך אישית, אמרת לי אני רוצה רוב, אני רוצה רוב. הלכתי מתחילתו עד סופו של הרחוב, חתמו מעל שלושים איש, מצולם לי, מצולם לי, מצולם לי את זה. אני חייבת כדי להתגבר. אני גם קראתי את המכתב בעיון של אדון אופיר, בקיצור החתימו לי מעל שלושים איש, אם אתם רוצים לדעת מי אלה עולי הגרדום אנשים לא יודעים בכלל מי זה עולי הגרדום.

(בשלב זה וויכוחים בין תושבים בעד ונגד, לא נרשם)

מר קובי לאור: חבריה הדיון הציבורי הסתיים, אין לכם זכות דיבור, הדיון הציבורי נגמר. חבריה מעכשו מי שידבר יצא החוצה בלי התראות.

מר דואק, תושב כפר יונה: אני אגיע לראש הממשלה אני אומר לכם.

מר קובי לאור: שמוליק, זהו אנחנו סיימנו, חבריה אני צריך ללכת, אני מצטער, הישיבה הזו צריכה להיגמר עוד מעט, הדיון הציבורי נגמר, אין לכם זכות דיבור, אני מסביר, אין לכם זכות דיבור יותר, הדיון הוא על השולחן הזה בלבד, מה שהשולחן הזה יחליט.

מר אפי דרעי, ראש העיר: בקשה אבישי.

מר אבישי ברעם: נדמה לי שהרבה דברים נאמרו כאן כבר בעניין הזה, ובקול רם וצעקני למדי. לדעתי אין לשנות את שם הרחוב. כל שינוי איננו אלא ממש דריסה על קבר, או יותר חילול הקבר. ואנחנו מדברים, ואנשים רבים שהם יושבים כאן שהם יראי שמיים, צמו עכשיו ביום כיפור, לא עושים את זה לאנשים שמסרו את נפשם על המדינה, אז לא עושים את זה. ולכן אומנם ההצעה שלך לדחות את ה-, להוריד את זה מסדר היום היא טובה בשביל לקרר את האווירה המחוממת, אבל מצד שני, אני מציע לך בכלל לא להעלות את זה לדיון יותר. עם כל הכבוד לחפץ חיים שהוא דמות מאד מאד חשובה בגולה היהודית, ברחוב וילנא איפה שהיה אפשר לקרוא על שמו רחוב, אין שום בעיה, לא חסרים לנו רחובות. אגב אף אחד פה לא התנגד לפי דעתי, ולהשאיר את המצב על כנו. לחברתי מיטל אני רוצה להגיד שהיא ירשה אומנם החלטה, אבל זה החלטה של וועדה, זה לא החלטה של המועצה, והחלטה של וועדה כמו שאנחנו יודעים היא רק המלצה, היא לא יותר מזה, היא רק המלצה. לא יותר מזה. אז לכן זה לא ירושה מחייבת ובטח שלא, אי אפשר להוציא צו ירושה בבית משפט עליה. מאידך, קיבלנו כאן פרוטוקול של הוועדה לשמות, ויש עוד בקשה, בקשה של הסבת רחוב הרימון לרחוב נתן רבינא.

מר אפי דרעי, ראש העיר: חלק מהרימון לא כל הרימון.

מר אבישי ברעם: חלק, לא משנה, ומה אומרים כאן חברי הוועדה? מאחר ולא נקבעו קריטריונים בעבר לקריאת שמות על שם מכובדים, מציעה לגבש קריטריונים שינחו את הוועדה.

גב' מיטל טולדנו: והצעתי נכון? אני חושבת שכדאי שיהיה.

מר אבישי ברעם: אם לא מקצים קריטריונים אז בואו נקצה קריטריונים.

גב' שושי כידור כחלון: לא אני רוצה לומר משהו, דווקא בגלל שאתה אחד...

מר אבישי ברעם: שושי תני לי לסיים.

גב' שושי כידור כחלון: לא סיימת? סליחה.

מר אבישי ברעם: אני רוצה להזכיר לך בתור יוצא בית"ר, אני לא יוצא בית"ר, אתה כן. מחר יש הנצחה נוספת לחללי אלטלנה, יש, כתוב בעיתון, ישתתף ראש הממשלה. אלה גם כן כבר הונצחו במיליון ואחד עשרה מקומות, ומנציחים אותם עוד פעם, מגיעה להם הנצחה, כי האנשים האלה אכן סברו שהם נותנים את נפשם בשביל המדינה. לא ייתכן, עם כל המצוקה שיש למישהו, לא ייתכן שלשנות, לחלל ככה זכר נופלים, לא יכול להיות הדבר הזה. ולכן הנושא הזה צריך לרדת מסדר היום לחלוטין, לא לדון בו יותר. רוצים שם לחפץ חיים, בבקשה, אין בעיה. אני גר ברחוב נבו, רחוב נבו למה? כי משה רבנו נקבר שם, אז מה זה? זה קונוטציה של קבר? אני בכלל גר בדרך לבית הקברות. חבריה מי שבא לגור ברחוב היום בדרך כלל, למעט מקרים יוצאי דופן, יודע מראש לאן הוא בא לגור, ומה שם הרחוב. אין טעם לשנות.

גב' שושי כידור כחלון: אני רוצה לומר שאני שמחה שניתנה פה הזדמנות לתושבים משני הכיוונים של המתרס להביע את דעתם, אבל אני מאד מצרה על מה שקרה כאן בין התושבים. אני חושבת שבאמת אפשר להסכים שלא להסכים, ולא צריך להגיע לכאלה רמות של מילים וכעס, ואפשר באמת לא להסכים, זה בסדר, זה עוד לא אומר שאם מישהו מסכים, או לא מסכים זו ההחלטה שתתקבל במליאה, אז אני באמת מציעה לכולנו, בואו נכבד את הקהילה שאנחנו חיים בה, וגם אם אנחנו לא מסכימים שנדע לנהוג בכבוד אחד עם השנייה, זה ככה אני אומרת כאמירה, ואני מצפה גם ממך ראש העיר, שלא תגרום לתסיסה הזו, ובטח לא תיתן לה להתקיים, ושאתה תקום ותיתן את דעתך לעניין הזה, זה תפקידך כראש העיר, זה עניין אחד, העניין השני,

עו"ד ליהי איינס: אני די חושבת שאתה נהנה מזה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אני לא אמרתי שאני נהנה,

עו"ד ליהי איינס: אמרת אני נהנה מזה.

מר אבישי ברעם: אמרת אני נהנה.

עו"ד ליהי איינס: אמרת אני נהנה מזה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אני נהנה לראות אתכם, לראות אתכם מתפתלים, כי אתם יודעים, אתם עד עכשיו הייתם רגילים שבאים הקהל שלכם,

גב' שושי כידור כחלון: מה זה קהל שלנו? אני לא מבינה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: קהל שלכם מוזמן, כן שלכם.

גב' שושי כידור כחלון: הקהל שלך גם מוזמן אין בעיה עם זה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא.

גב' שושי כידור כחלון: מה זה קשור להזמין קהל? אני רוצה להזכיר לך, אני רוצה לומר לך משהו לגבי קהל שלנו ושליך, באמת אני רוצה להגיד פה משהו. ראשית, הישיבות האלה פתוחות לכל הקהלים, אף אחד לא מונע משום תושב להגיע לישיבות.

מר אפי דרעי, ראש העיר: יש לך טעות.

גב' שושי כידור כחלון: דבר שני, רגע, רגע, רגע אפשר להמשיך?

מר אפי דרעי, ראש העיר: ישיבות פתוחות לקהל, ולקהל יש אפשרות להאזין ולשמוע. בכל הארץ כבר עושים את זה תחת מסך, אף אחד לא מתערב בדיונים, הדיונים צריכים להיות סביב השולחן.

גב' שושי כידור כחלון: אתה נתת את ההזדמנות הזו לא אנחנו נתנו את ההזדמנות הזו. אפי אין לי בעיה, אפי,

מר אפי דרעי, ראש העיר: אתם הפכתם,

גב' שושי כידור כחלון: אנחנו הפכנו?

מר אפי דרעי, ראש העיר: כן. כן. אני אזכיר לך, אני אזכיר לך,

גב' שושי כידור כחלון: אתה נתת את ההזדמנות הזו.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אני אזכיר לך כמה ישיבות הזמנתם אנשים וביקשתם במפגיע לתת להם אפשרות לדבר. פעם אחת שהייתה קבוצה נוספת שישבה מאחוריך אם את זוכרת.

גב' שושי כידור כחלון: כן, אני זוכרת את זה היטב.

מר אפי דרעי, ראש העיר: ראית איך העסק הפך להיות מהומת אלוהים, זה תזכורת למה קורה ישיבות מליאה הופכות להיות הייד פארק ציבורי, הם ישיבות של חברי המועצה בלבד, נקודה.

גב' שושי כידור כחלון: אוקי, עכשיו לגבי הציבור של הקהלים אני רוצה רק לחדד את זיכרוןך, שבישיבה האחרונה שדנו בה בפעם השלישית על בית הכנסת ברחוב האשל, הציבור שישב כאן כולו, היה ציבור שלך. מישהו מאיתנו,

מר אפי דרעי, ראש העיר: אף אחד לא דיבר אבל.

גב' שושי כידור כחלון: רגע, אבל מישהו מאיתנו העיר לך על הקהל?

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא.

גב' שושי כידור כחלון: עכשיו אני רוצה להגיד לך עוד דבר: אתה ראש העיר של כולנו. זה לא משנה אם אני מסכימה אתך, או לא מסכימה אתך.

מר אפי דרעי, ראש העיר: איזה מזל.

גב' שושי כידור כחלון: לא זה לא מזל, ואני לא אומרת את זה בציניות, ולא בצחוק, אני רוצה להזכיר לך את התפקיד שלך, זה הכל. וזה לא קשור אם מישהו תמך באחד מאתנו או בך, מבחינתנו כולם שווים בני שווים, וכדאי שתתייחס אליהם ככה. זה לגבי הסיפור של ההתנהלות כאן. עכשיו אני באמת רוצה להתייחס לגופו של עניין, ולגבי המנהל, אני נגד החלפת השם, בטח באופן שזה התקיים. סקר, לא סקר, איך נעשה סקר, השאירו/לא השאירו לי ירושה, כל המילים פה, כל המכבסת מילים פה, וגם הסקר, אני חייבת להודות ששמעתי מה שדני אמר לי על הסקר, לא התרשמתי שהיה פה סקר מעמיק, וגם לא צריך בשביל סקר כזה להביא פה סוקר חיצוני כדי שיבדוק אם הרוב רוצה או לא רוצה להחליף את השם, ממש לא צריך פה סוקר רציני, אבל אם אתם עושים מהלך כזה, שאתם רוצים להחליף שם של רחוב, ואתם יודעים שזה מהלך רגיש, אוקי? אז ראוי שתזמינו את כל תושבי עולי הגרדום לכנס ברשותך, יחד עם חברי וועדת שמות, תגידו הגיעה אלינו בקשה להחליף את השם, אנחנו מבקשים להביא את זה לידיעתכם, מה אתם חושבים על זה? תעשו הצבעה, שמישהו יבוא ויספור את ההצבעות, פתק, what ever, לא משנה באיזה שהיא דרך, תגידו הרוב בחר ככה, ואנחנו דמוקרטיה, אוקי? ואנחנו מאמינים בדמוקרטיה, והשם יוחלף. למה לעשות את זה בסקר? לא סקר?

מר אפי דרעי, ראש העיר: והגיעו רק שלושים אחוז, מה תגידי?

גב' שושי כידור כחלון: אז אני אגיד לך, לא, יש לי תשובה לזה. אני כנראה לא אומרת דברים שאין לי תשובות.

מר קובי לאור: שושי אנחנו נטיף את הטכניקה הזו אבל לא עכשיו.

גב' שושי כידור כחלון: רגע, רגע, רגע, אני כן, אני רוצה קובי ברשותך, אוקי? אני הקשבתי לכולם ואני רוצה ברשותך כן להתעסק גם בחלק הטכני, ואני אגיד... אגב שאתה עושה קול קורא לתושבים אתה אומר שמבחינתך מי שהגיע הוא המחליט לגבי כולם, אוקי? זה הכל.

מר אפי דרעי, ראש העיר: את צודקת.

גב' שושי כידור כחלון: דבר נוסף שאני רוצה להגיד אם אתה יודע,

מר אפי דרעי, ראש העיר: תעמדי במשפט הזה.

גב' שושי כידור כחלון: כל מה שאני אומרת אני מתחייבת לעמוד מאחוריו, ואתה יודע את זה. הדבר הנוסף שאני רוצה להגיד זה שאני מבקשת ואני נותנת לכם פה שתי דוגמאות של מזכרת בתיה ושל חדרה. יש נוהל לגבי וועדת שמות, ואני תיכף אפקיד את זה בידי המנכ"ל, ואני מבקשת שיהיה נוהל כתוב, לא יכול להיות שפה מחליטים כל מיני החלטות בלי שיש קריטריונים ותבחינים. שרוצה מישהו להנציח חלל, כיו"ר וועדת הנצחת החללים יש תבחינים נכון? אנחנו נוהגים לפי התבחינים, אז אני מבקשת שגם לוועדת שמות יהיה תבחינים להחלפה, בסדר?

גב' מיטל טולדנו: בעניין הזה אנחנו לא חלוקים.

גב' שושי כידור כחלון: אוקי, על הכיפאק אז בואו נעשה סדר.

גב' מיטל טולדנו: הצעתי את זה, זה הצעה שלי.

גב' שושי כידור כחלון: נוריד את זה מסדר היום אני מסכימה אתך, נעשה מהלך רחב, אוקי? ונסדר את זה ככה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: מי בעד להוריד מסדר היום?

מר ירון חדות: רגע, רגע. אני חכייתי בסבלנות.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אה בבקשה חדות, סליחה, חשבתי ששני החברים כבר.

מר ירון חדות: לא, לא. אני רוצה לקרוא את מה שכתבתי בנוגע למה זה אתוס לאומי. (מקריא) הסיטואציה הזו שאנחנו מדברים על הנצחה באה מלשון נצח, אם משהו קרא לרחוב עולי הגרדום הוא ידע בדיוק למה הוא רוצה להנציח כבוד, מתוך מורא, מתוך הרצון להנציח אותם אנשים והציפייה היא מאד ברורה להמשיך בזה, לא לשנות. גחמות באות והולכות. אוקי? וכדי רק להקצין, אוקי? שאתה מסתכל על שלוש הרחובות באופן גורף, שנקראים על שם אנשים, אין אדם שאין בו פגם, וכשמישהו רוצה להיתפס למשהו, או ברמה הסמנטית, או ברמה של עברו של אדם אשר השם של הרחוב נקרא על שמו, תמיד תמצא משהו, ציבור קטן, גדול, קומץ, או אפילו ציבור רעשני וצעקני שיבוא ויגיד בוא נחליף. אבל מהרגע שהנצחת זה לנצח, אתה לא משנה. מהסיבה הזו ובהמשך למה שנאמר פה, אני הייתי מציע לך להוריד את זה לא רק מסדר היום, אלא מהדיון.

מר אפי דרעי, ראש העיר: שלב ראשון להוריד מסדר היום, אח"כ... כן בבקשה ליהי.

עו"ד ליהי איינס: אני חייבת להגיד שאני מאד מאד מתלבטת בסוגיה הזו. זו סוגיה שהיא באמת מאד קשה. אבל אני חייבת להגיד משהו, אחרי ששמעתי את הצדדים, אני מנסה לחשוב על זה שאנשים חיים ברחוב שלא נוח להם בו הכל, הכל לא נוח להם, לא טוב להם במקום שלהם, ואנחנו אמורים לייצג אותם, והם באים לכאן, ואולם, הנה זה לא קרה ברחובות אחרים, שאתה אומר שזה מהלך מוזמן, אני לא מסכימה אתך, כי עובדה אנחנו נמצאים כאן נכון, אבל לא היה לזה אף פעם תקדים, אף אחד לא בא וביקש מאיתנו בצורה כזו.

מר אפי דרעי, ראש העיר: היה תקדים. צריכים לקדם את כל ההיסטוריה. ברחוב הראשי היה רחוב יוספטל הוא שונה לרחוב בגין. מה זה לא היה לפני מאתיים שנה.

עו"ד ליהי איינס: תרשה לי, והם באמת, זה באמת בדמם וקשה להם.

מר אפי דרעי, ראש העיר: שכחתם?

עו"ד ליהי איינס: עכשיו יושבים קבוצה אחרת של אנשים ומדברים על עיקרון. עכשיו מה שאני חושבת, כן? אני דווקא נוטה יותר לכיוון של לשנות את השם, מהסיבה הזו שאני בטוחה שאף אחד מהאנשים שיושבים כאן מאחורי הם לא נגד ההנצחה, הם לא נגד הזיכרון, הם בעד ההנצחה והם בעד הזיכרון, אבל משהו כואב להם וקשה להם בו, וזה שאנחנו נשב ואנחנו נגיד אבל זה הנצחה, אז בוא ננציח במקום אחר, ובוא ננסה לעזור לקבוצה הזאת של האנשים שקשה להם, ולא נוח להם, ולא טוב להם, וננסה לעזור להם בדרך שהיא פחות פוגענית למישהו אחר, כי הרי אם אנחנו יושבים כאן ואנחנו אומרים שהדיון הזה הוא דיון לא יפה, הוא לא רק דיון לא יפה, זה התפיסה היא לא יפה. תפיסה הזאת שאומרת אני רוצה רק את מה ששלי, ויש כאן סכום אפס, או אני מקבל הכל, או אתה מקבל הכל, למה זה חייב להיות ככה? אנחנו יכולים לעשות את זה גם בדרך אחרת. ולכן אני חושבת שאם אנחנו גם, אני גם כועסת על זה, כי אם היינו עוברים את התהליך כמו ששושי אמרה לפני זה, אם היינו עוברים את התהליך הזה יותר נכון, לא היינו מגיעים בכלל למצב הזה, אבל כבר הגענו למצב הזה, אתה כבר מוריד את זה מסדר היום כדי לעשות כאן איזה שהוא סוג של תהליך אחר, אני אומרת בוא ונציע גם בהצעות האלה, גם עוד שמות, בוא ננסה לאפשר לשני הצדדים ביחד להידברות שכזו שבה גם הצד שלא רוצה יבין שהצד שרוצה זה משהו שהוא מאד מאד קשה להם, זה כואב להם, אז אם אפשר לשמור על העיקרון שלך שזה להנציח את המת שאני מאד מסכימה אתו, ובד בבד עם זה גם לאפשר להם לחיות ברחוב שבו לפחות השם מוצא חן בעיניהם, כי הרי החשמל לא טוב להם, והביוב לא טוב להם, והמראה לא טוב להם, וההזנחה קיימת, אז לפחות השם יהיה טוב להם, אז לך אתם.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אני מציע להוריד את הנושא מסדר היום. מי בעד? מי נגד?

החלטה:

להוריד את הנושא מסדר היום. המליאה תדון בו מחדש אחרי שייבחנו כל הנושאים שהועלו, כולל ההצלבה בין הקריטריונים להנצחה עם הקריטריונים לוועדת שמות, והכל כדי לבוא לעניין הזה מגובשים.

מאשרים פה אחד

1.הצגת תכנית תקשוב – גב' יעל חן נחמן, מ"מ וסגנית ראש העיר ומחזיקת תיק החינוך.

מר אפי דרעי, ראש העיר: סעיף הבא בסדר היום, הצגת תכנית תקשוב. יעל, בבקשה, רשות הדיבור ליעל.

גב' יעל חן נחמן: טוב, תכנית התקשוב נחלקת לשני חלקים: חלק אחד זה החלק שקשור לתשתיות והצטיידות, והחלק האחר זה החלק שקשור לכל ההיבט הפדגוגי מקצועי בית ספרי. התכנסה וועדה שהייתה מורכבת ממשרד החינוך, מנהל מדע וטכנולוגיה שבעצם הוביל את תכנית התקשוב הלאומית במדינת ישראל, מנהלי בתי ספר, נציגות של מורים מכל בית ספר, כל בית ספר התבקש להביא בין מורה לשני מורים לתוך הוועדה הזו. הפיקוח הכולל של בתי הספר ונציגי אגף החינוך, וגם אני הייתי בוועדה הזו. הוועדה הזו התכנסה במהלך הקיץ וקיימה מפגשים ארוכים, שהמטרה של המפגשים האלה בסופו של דבר הייתה: א' להבין את הצרכים החינוכיים הפדגוגיים של תכנית התקשוב, אנה פנינו, לאן אנחנו רוצים להגיע? הוועדה הזו בחנה את כל ההיבטים, את החוזקות של התכנית, למה לנו תכנית תקשוב? האם בכלל זו אופציה לעשות אותה או לא. כמובן שהתשובות חלקן היו ברורות וחלקן היו עם דילמות עד כמה תקשוב. היו היבטים שנבחנו לגבי כל הקשיים שכרוכים בתכנית תקשוב לאומית, ואגב תוך כדי שעסקנו בתכנית הזו, אחד הדברים שעלו בצורה יוצאת דופן, זה כל מה שקשור לעיסוק בתכנית התקשוב: אינטרנט על כל ההיבטים שלו, ועד שימוש באייפונים בהוראה, כן או לא? זה אומר שמלבד העיסוק בעד כמה אנחנו רוצים ללכת עם תכנית התקשוב, בעצם עסקנו גם בדילמות שלהם, ולצורך העניין הזה הבאנו מומחה תחום שיחד אתם ניהלנו את הדיון, ובעצם בחנו את זה בהיבטים הפדגוגיים. לצד התכנית הזו, בעצם המפגשים המטרה שלהם הייתה לגבש את החזון החינוכי התקשובי, מתוך זה לגזור תכנית עבודה עירונית של אגף החינוך שבא ואומר ככה אנחנו נרצה להיראות בשנה הזו, וככה אנחנו נרצה להיראות בעוד שלוש שנים. כשאנחנו אומרים איך נרצה להיראות זה נקבע במדדים של תפוקות, והתפוקות האלה נכתבו, סוכמו, ואיגדנו אותם לכדי איזה שהיא אמירה אחת שהיא אמירה שמבטאת את מה שהצוות הפדגוגי אמר. בנוסף לזה, כל בית ספר התבקש לכתוב תכנית עבודה בית ספרית, כאשר מה שהיה יפה בעניין הזה זה שבמקום שניצור איזה שהוא מתווה אחיד בכל בית ספר, בעצם נתנו לכל בית ספר לבטא את הייחודיות שלו בתוך תכנית התקשוב. מיותר להגיד שתכנית התקשוב נמצאת בעצם בעיצומה. אנחנו התחלנו עם תכנית התקשוב במערכת החינוך לפני בערך 6-7 שנים אחורה, ובעצם מערכות החינוך היום יודעות היטב איפה התכניות האלה נמצאות, יש הרבה מאד מידע, יש הרבה מאד היכולת בעצם לבחור, מתוך המתנה של בתי הספר, זו תכנית שבעצם משרד החינוך כתב, סוג של תכנית, עבודה לבתי ספר, תכנית יעדים, שכל בית ספר יבחר את היעד שאותו הוא רוצה לקדם, ובעצם ככה יכולנו לקדם בו זמנית יותר ממודל תקשוב אחד, כאשר במהלך השנה מן הסתם אנחנו נקיים דיוני עבודה. הדיונים כמובן יתקיימו בתוך הפורום המקצועי, אין צורך שאני אהיה בתוך הדיונים האלה, כי מן הסתם כולם יודעים שיש היום מנהלת אגף חינוך, וכמובן שאנחנו נתווה את המדיניות, אבל זה יתנהל בתוך הצוותים המקצועיים, ובתוך התהליך הזה כל הזמן נוכל להיות בתהליך של הערכה ובקרה האם אנחנו עומדים במדדים שאותם אנחנו רוצים להשיג או לא? בתוך התקופה הזו, המודלים האלה שנבחרו יבחנו, ואני מניחה שמה שיהיה זה שבתי הספר יוכלו להעשיר את עצמם אחד מהשני וגם לשתף פעולה סביב תכנים שאותם אנחנו נפתח ונקיים. בתוך זה כמובן האתר הבית ספרי פיתוח חומרי למידה, מודלות של יחידות הוראה מתוקשבות, כאשר אנחנו גם מגדירים היקפי פעילות שאנחנו מצפים לראות בתוך בתי הספר. לצד כל זה כמובן שבלתי נמנע להתחיל תכנית ללא פיתוח מקצועי, פיתוח מקצועי מתקשר להשתלמויות מורים, בין כהשתלמות בית ספרית, ובין השתלמות עירונית של מובילי תקשור, כאשר מה שאנחנו בעצם נתווה בתוך התהליך הזה, זה צוות מוביל בתוך בית ספר שימנה בין 15 ל - 25 מורים, שזה קריטריון אגב של משרד החינוך, אבל זה גם קריטריון שאפשר לבקש ולצפות אותו. 25 מורים מובילים בתוך בית ספר, לצד זה, בכל בית ספר ימונה רכז תקשוב, שהוא יהיה, מוביל תקשוב, שהוא ישתתף בהשתלמות העירונית ובעצם בדרך הזו אנחנו נוכל להטמיע את התכנים, גם כמניפה, וגם נוכל להוביל אותם בצורה אחידה בתוך בתי ספר. התכנית נכתבה, אבל היא עדיין טיוטה, וכל השבועיים הקרובים הם שבועיים שהוקדשו בתוך העירייה להשלמת תכניות העבודה של אגף החינוך, וגם של האגפים האחרים, ולכן מאחר והיא טיוטה אז היא לא נמסרה לכם כרגע. אני מניחה שהיא תוכל להימסר עד סוף החודש הזה, בצורה מסודרת אפשר יהיה לראות את התכנית, יש גם תכניות של בתי ספר, שנכתבו, הם תכניות ברורות ומפורשות, אבל עוד פעם, מאחר וזה טיוטה וזה לא סגור, אז אנחנו לא, הם עדיין לא מפיצים אותם.

לצד, כמו שאמרתי יש את ההיבט הפדגוגי, אנחנו בתוך הבחינה של התשתיות בתוך בתי הספר, רכשנו איש מקצוע שהסתובב, שנפגש עם מנהלות בתי הספר וצוותם, עבר בכל בתי הספר, מפאת התשתיות הקיימות הן מבחינת כל מה שקשור לתשתיות רשת וכן הלאה, וגם את הציוד הקיים. עכשיו אחד הדברים שהופתענו לראות שכל הזמן נאמר לנו ברקע שבתי הספר, יש להם ציוד, ויש מעבדות מחשב, ויש מחשבים בתוך בתי הספר, והופתענו לראות שהפער היה מאד גדול בין מה שנאמר למה שהיה קיים, ובעצם התייחסנו לקיים כמעט כמו לא, כי גם מה שהיה רמת האיכות של הציוד שהייתה שם, הייתה נמוכה יחסית, ולכן התייחסנו לכל בתי הספר בעצם מהתחלה. לקחנו את כל בתי הספר, ספרנו את כיתות האם שיש בכל בתי ספר ובית ספר, למעשה, אלך שלב אחד אחורה עם התכנית תקשוב, והפנייה למפעל הפיס, למעשה ה 500 אלף המדוברים במפעל הפיס נולדו לפני בערך שנתיים או שלוש, כאשר בעצם עלה הרעיון להקדיש חלק מתקציב מפעל הפיס לתקשוב, ואז מפעל הפיס הגדיר את זה, והיכולת שלנו לעמוד מול מפעל הפיס זה אך ורק נגד עמדות מורה מתוקשבות, ולא תשתיות. ואז מה שעשינו כדי להגדיר את התקציב שאנחנו מעוניינים לקבל ממפעל הפיס, בעצם ספרנו את כל כיתות האם שיש בכל בתי ספר, הנחת המוצא הייתה שבכל כיתה אם חייבת להיות עמדת מורה שלמה. שעמדת מורה מתוקשבת אומר: מחשב נייד, מקרן, אמצעי החשכה, ורמקולים. מפתיע אגב שבכל בתי הספר יש רמקולים.

מר ירון חדות: מה זה אמצעי "הקשחה" רק שנדבר בעברית?

גב' יעל חן נחמן: אמצעי החשכה, בחשכה.

מר ירון חדות: החשכה.

גב' יעל חן נחמן: מפתיע שבכל בתי הספר יש רמקולים בכל כיתות האם, מה שהראה שכל הנראה בתי ספר הסתייעו במחשבים ניידים, ובעצם בין מחשב אחד, לשניים, שלושה או לארבעה, ובעצם זה הייתה הדרך שלהם להשתמש במחשב בהוראה מתוקשרת. כחלק מהדיון עם הצוותים החינוכיים והפדגוגיים החלטנו ללכת על הגרסה שלפני הכל, בשלב ראשון, צריכות להיות כיתות אם מתוקשבות, כאשר כשמיפנו את התקציב שיש לנו היה ברור שאי אפשר להכניס בכל בתי הספר, בכל כיתות האם מאה אחוז עמדות מורה מתוקשבות, ולכן הגדרנו שמונים אחוז בכל בית ספר, ז"א כל בית ספר בעצם מתוקשב בשמונים אחוז, למעשה הוא כמעט מכוסה באופן מלא בעמדות מורה מתוקשבות. בנוסף לזה, הרעיון הוא להכניס לתוך חדר המורים עמדות מורה מתוקשבות גם, כדי שמורה יוכל מן הסתם לעבוד בסביבה, או לנצל את שעות ההוראה, שעות שהייה שלו בבית הספר כדי לעבוד מול מחשב, בכיתות מקצוע גם כן נכניס עמדות מחשב, עוד פעם הכל ביתרות שקיימות, וכמובן כל יתרת התקציב תוקדש לתשתיות. צריך להבין שנעשו תשתיות בכל מיני דרכים ויותר כטלאים, פחות כשיטת עבודה, ולכן הכניסה עכשיו לתוך בתי הספר והעבודה עם התשתיות תהיה עבודה יסודית כזו, שבעצם לא נוכל, לא נצטרך לעבוד בטלאים-טלאים. יש להגיד ולציין שבית ספר יפה נוף, הוא בית ספר שלא נכנס לתקציב המיליון וחצי, אלא במסגרת התב"ר שיש לו כבית ספר חדש, וכך גם לגבי בית ספר, חטיבת ביניים "דן", חטיבת בינתיים איש שלום תטופל באופן מלא בכל מה שקשור לתקשוב. תיכון איש שלום כרגע קיבל מעבדת מחשבים מתקדמת מאד שבאה לשרת בעצם, כי שם יש לנו מגמות: גם הנדסת תוכנה, וגם סייבר, ולכן זה נמצא כרגע בהליכים, ז"א מחכים שהמעבדה תגיע. בנוסף לזה תיכון איש שלום ממש בימים אלה, וחיכינו לזה, חזי אתה עוד לא יודע על זה, יש קול קורא, קול קורא לתיכונים, שאנחנו נבחן אותו, הוא קול קורא מאד מאד מאד גדול תקציבית, ואם והיה ואנחנו אי נצליח לזכות בקול קורא הזה לפני שנצליח לארגן תקציב, כי צריך להבין שכל מערכת החינוך במ"י נמצאת בערך אם אמרנו משהו כמו בין חמש לשבע שנים בתכנית הלאומית הרי שבתי ספר נמצאים ברמה....

עו"ד ליהי איינס: סליחה את יכולה רגע לחזור על שלושה ארבעה שבעה משפטים?

גב' יעל חן נחמן: איזה?

עו"ד ליהי איינס: לגבי דן, חטיבת דן?

גב' יעל חן נחמן: חטיבת ביניים דן שוב?

עו"ד ליהי איינס: כן. עתיד קוראים לה.

גב' יעל חן נחמן: עתיד. מה אמרתי דן?

עו"ד ליהי איינס: דן.

מר ירון חדות: כן. לא כי דן אין לי בעיה שלא יקבלו, אבל הם כן מקבלים.

גב' יעל חן נחמן: חטיבת ביניים עתיד, הגישו גם הם תכנית, והתכנית שלהם בעצם תהיה מהתב"ר.

עו"ד ליהי איינס: אז היא לא נכנסת לדעתי?

גב' יעל חן נחמן: היא נכנסת לתכנית פדגוגית.

מר ירון חדות: היא נכנסת לתכנית, היא תבוצע במקביל.

גב' יעל חן נחמן: נכון.

מר ירון חדות: אבל מקורות המימון הם שונים.

גב' יעל חן נחמן: נכון. בסדר?

מר ירון חדות: זה לא מה שסוכם, כי בסיכום לדעתי היה משהו אחר לגמרי.

גב' יעל חן נחמן: רגע בוא נשלים, בוא נשלים ואח"כ תגיד את מה שאתה רוצה. בסיכום של עניין בעצם ברור לחלוטין שאנחנו מדברים, ומי שמכיר,

מר ירון חדות: אישרנו תב"ר, ואת אומרת זה לא נכנסת לתב"ר, יהיה תב"ר על התב"ר?

גב' שושי כידור כחלון: יהיה עוד תב"ר.

גב' יעל חן נחמן: שנייה רגע, תיכף נשיב. אחר כך יש תשובות של חזי. בסדר?

גב' יעל חן נחמן: ברור שתקציב של מיליון וחצי שקלים זה פסע קטן בתוך תכנית התקשוב, ואין ספק שזו תכנית שתצטרך להתנהל שלוש שנים, כולל כל האמצעים הטכנולוגיים המתקדמים החדשים. אנחנו מנועים כרגע מלקבוע מה יהיה השלב הבא מבחינה טכנולוגית, אנחנו נצמד לתוך השנה, כי זה גם תלוי ביכולות של בתי הספר, זה תלוי בהתקדמות הטכנולוגית בתוך בתי הספר. מיותר להגיד שזה שינוי מהותי בתפיסת ההוראה, בתפיסת הלמידה, וכל בית ספר זה ניסיון אישי ומקצועי, כל בית ספר יכול להכיל אותו בצורה שונה, וקצב ההתקדמות שלו תהיה אחרת, אם כי אנחנו נרצה להכתיב אותו, ונרצה להוביל אותה, ונרצה לתת לבתי ספר את הסיוע הנדרש כדי שהם יוכלו להתקדם. כשאני מדברת על סיוע נדרש, זה אומר שאנחנו נכניס הדרכה לתוך בית ספר, ז"א מלבד ההשתלמות הבית ספרי תהיה הדרכה בתוך בית ספר, יום הדרכה שהוא מתוקצב על ידי משרד החינוך, גם השתלמויות מורים אגב מתוקצבות על ידי משרד החינוך, יהיה יום הדרכה בתוך בית ספר, ומעל כל זה יהיה לנו רכז עירוני תקשובי שבעצם יעמוד לרשות בתי הספר גם בהטמעת תכנית התקשוב, וגם בתחזוקה של כל המערכת הזו. עכשיו, אחד הדברים שאנחנו נרצה בבחירה של הרכז התקשובי, וזה משהו שבהחלט מוכר, והוא ידוע והוא לא ממוצא, זה משהו שאנחנו מכירים אותו היטב מתוך המערכת. הבחירה של הרכז התקשובי, אדם שהוא נבחר לכאורה לצורך הטכנולוגיות, אנחנו נבחר מישהו שבמיומנויות והיכולות שלו הן תהיינה גבוהות גם בתפעול של הטכנולוגיה, כדי שאנחנו נוכל ביחד אתו להתוות ולסמן את היעדים הבאים עם התכנית עצמה. זה בגדול התכנית, ואתם רשאים כמובן לשאול שאלות, ואם יש משהו נוסף אני אסביר.

גב' שושי כידור כחלון: טוב אני האמת היא די מופתעת, ואני אגיד למה. כי אנחנו מחכים כבר חצי שנה לתכנית, והיא עדיין בטיטה. אני רק רוצה להזכיר שישבנו כאן בחודש פברואר, ואחת ההתניות הייתה שכל המימון התקציבי של תכנית התקשוב הייתה בהסכמה פ"א של כל מי שיושב כאן, ולא התחלפו חברי המליאה, שהיציאה לדרך עם התכנית תהיה רק לאחר שהתכנית תוצג בפני נבחרי הציבור. אז את אפילו הצעת שזה יהיה פחות משלושה חודשים, ראש העירייה אמר

שלושה חודשים, אנחנו חצי שנה, ואנחנו עדיין, רק עוד שבועיים תהיה תכנית, כי היא עדיין טיוטה.

גב' יעל חן נחמן: לא אבל התכנית היא טיוטה היא לא הצגה, לא שלא קיימת.

גב' שושי כידור כחלון: אני לא רבה, אני באמת לא רבה, אני רק רוצה לעמוד על הדקויות, כיוון שלצורך העניין, אם יש תכנית גם אם היא טיוטה, אז אני מצפה שאני אקבל אותה, אוקי? ולא שאת תסבירי לי אותה בעל פה, ולכן אני גם שלחתי למנכ"ל ולראש העיר בקשה לראות את התכנית, אני חושבת שזה היה מוסכם פה על כולם, שזה מה שעושים, שלא עכשיו אני יושבת ואת אומרת לי, כי יכולתי לשבת יחד אתך בוועדת חנוך ואת היית אומרת לי את אותו דבר, לא הייתי צריכה לשבת פה בדיון במליאה. זה אחד. דבר שני, לא נעים לי לומר כל מה שאת אומרת עכשיו, את גם אמרת לפני חצי שנה, והרבה לפני חצי שנה, ואני רק רוצה להזכיר לכולנו שאנחנו, קבוצת האופוזיציה הואשמה בזה שתכנית התקשוב לא יצאה לדרך, בגלל שאנחנו לא אישרנו את התקציב.

גב' יעל חן נחמן: זה מה שהיה.

גב' שושי כידור כחלון: אני לא מרגישה ששום דבר, ברור שזה היה.

גב' יעל חן נחמן: שזה מה שהיה.

גב' שושי כידור כחלון: ברור שמבחינתך זה מה שהיה, אבל זה לא הדיון, כי אנחנו כבר אישרנו את התקציב בחודש פברואר. אוקי? אני עוד לא הבנתי מה מתוך הכסף שאושר כאן, אושרו פה מיליון וחצי שקלים, 750 אלף ממקורות מפעל הפיס, ו - 750 אלף ממקורות תב"ר, עוד 150 אלף שקל לרכי, אני מדברת על שניכם, אני הקשבתי לך קשב רב,

מר אפי דרעי, ראש העיר: אנחנו מקשיבים לך.

גב' שושי כידור כחלון: ואני מצפה שאת גם תקשיבי.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אני תוך כדי בודק, מה לענות, איך לענות לך.

גב' שושי כידור כחלון: מה אתה צריך ממש עזרה בשביל איך לענות לי?

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא אני פשוט מחדד לי את הפרטים.

גב' שושי כידור כחלון: הגענו למצב מצוין.

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא, לא לא.

גב' שושי כידור כחלון: אם אתה צריך עזרה.

גב' יעל חן נחמן: בואי נתקדם.

מר אפי דרעי, ראש העיר: הפרטים חסרים.

גב' שושי כידור כחלון: אז אני אתן לך את כל הפרטים, אני זוכרת אותם בעל פה, כאילו זה אתמול, אתה יודע?

גב' יעל חן נחמן: בואי נתקדם.

גב' שושי כידור כחלון: אז אם אתה צריך עזרה אני אעזור לך.

גב' יעל חן נחמן: בואי נתקדם.

מר אפי דרעי, ראש העיר: כשאני אצטרך עזרה ממך, אני אפנה אליך.

גב' יעל חן נחמן: בואו נתקדם.

גב' שושי כידור כחלון: אתה צריך עזרה ממני לא נעים לי להגיד לך.

מר אפי דרעי, ראש העיר: ממך?

גב' שושי כידור כחלון: כן. אז אנחנו אישרנו 750,000 ₪ ממקורות מפעל הפיס, ועוד 750,000 ₪ תב"ר, ועוד 150,000 ₪ אוקי? כל הכסף הזה אושר באותו פרוטוקול. אני רק רוצה להזכיר לכם שלא רק זה, עוד חידדנו, ועוד אבישי חידד בסוף הישיבה את כל הדברים ואתה הסכמת עם מה שאבישי אמר, וזה גם כתוב בפרוטוקול, אפשר לפתוח את הפרוטוקול ולקרוא אותו. עכשיו אין לי מושג מתוך מה שאת אמרת, אוקי, שמונים אחוז, כמה זה שמונים אחוז, כמה כל בית ספר מקבל, אוקי? לא ברור לי? כמה כסף סה"כ תעלה התכנית בהסתכלות של שלוש שנים. אמרת שיש לנו שלוש שנים, כמה זה יעלה בהסתכלות של שלוש שנים, אוקי? אני מבינה שעכשיו מגייסים אחראי תקשוב, האם הוא אאוט סיידר לתכנית תקשוב, או שהוא חלק ממתן מענה לתכנית התקשוב. אני הרבה דברים,

גב' יעל חן נחמן: אז בואי נעשה כזה דבר.

גב' שושי כידור כחלון: אני שואלת אותך, אני לא מבינה.

גב' יעל חן נחמן: הבנתי את ההקדמה, יופי. בואי תשאלני אותי,

גב' שושי כידור כחלון: ההקדמה היא מאד חשובה, יעל. אוקי?

גב' יעל חן נחמן: בסדר, אז אני אומרת בואי תשאלני אותי שאלות ספציפיות, ואני אענה לך עליהן.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אנחנו בעקבות הדחייה של אישור התקציב, הפסדנו את אותו אחד שהיה ערוך ומוכן לבצע, ולקח זמן למצוא אחרים.

גב' שושי כידור כחלון: ומי זה המישהו האחר הזה?

מר ירון חדוות: מי זה המיוחד הזה?

גב' שושי כידור כחלון: זה אחד הדברים שאת אמרת, יש מומחה תחום. מי זה המומחה תחום הזה?

גב' יעל חן נחמן: מה מומחה תחום שבתוך התהליך?

גב' שושי כידור כחלון: כן אמרת שגייסת מומחה תחום, אני כתבתי את כל מה שאמרת.

גב' יעל חן נחמן: לא לא לא. לא אמרתי גייסתי אותו, אמרתי שהגיע מומחה תחום ממשרד החינוך, וליווה אותנו את כל התהליך.

גב' שושי כידור כחלון: רכשנו איש מקצוע? מי זה האיש מקצוע?

גב' יעל חן נחמן: על מה? על איזה הקשר?

גב' שושי כידור כחלון: את אמרת את זה. את אמרת שאתם אוקי מקימים צוות מוביל בתוך בית הספר, עשרים וחמישה מורים בית ספר, מתוכו אחד מוביל תקשוב,

גב' יעל חן נחמן: הדבר היחידי שהכנסנו זה המוביל תקשוב שהוא בשכר. כל היתר, כל הצוות וכל הוועדה היא לא הייתה בשכר.

גב' שושי כידור כחלון: מוביל תקשוב מקרב הורים שהוא מתוגמל אני מבינה?

גב' יעל חן נחמן: יש מוביל תקשוב עירוני, שזה אותו מוביל תקשוב שסיכמנו עליו שהוא יהיה כאן.

גב' שושי כידור כחלון: מי זה?

גב' יעל חן נחמן: יש מכרז לעניין הזה. אין עוד לא נבחר.

גב' שושי כידור כחלון: אה לא אמרת רכשנו. אז אני חשבתי שיש.

גב' יעל חן נחמן: לא יש מכרז.

גב' שושי כידור כחלון: עכשיו אני רוצה להגיד עוד משהו. לא יעלה על הדעת שאנחנו עושים דיון על מערכת החינוך בכפר יונה, וראש אגף החינוך לא נמצאת כאן. ומבחינתי היא זו שצריכה להציג את תכנית התקשוב של מערכת החינוך.

גב' יעל חן נחמן: טוב.

גב' שושי כידור כחלון: לא יכול להיות שאת כמחזיקת תיק חינוך תציגי את התכנית.

גב' יעל חן נחמן: מה הבעיה?

גב' שושי כידור כחלון: את עושה פוליטיזציה של מערכת החינוך.

גב' יעל חן נחמן: את חושבת?

גב' שושי כידור כחלון: כן אני בטוחה, אני לא חושבת.

גב' יעל חן נחמן: את עושה פוליטיזציה של מערכת החינוך.

גב' שושי כידור כחלון: אני לא עושה שום פוליטיזציה, אגב, מה שמותר לי, לא מותר לך, לא נעים לי לומר לך.

גב' יעל חן נחמן: למה את חושבת?

גב' שושי כידור כחלון: וזה לא הדיון.

גב' יעל חן נחמן: למה את חושבת?

גב' שושי כידור כחלון: כי את עושה פוליטיזציה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: למה לך מותר ולה לא?

גב' שושי כידור כחלון: יש כניסה לכאן, ראש אגף חינוך. חיכינו לה יותר משנה, עלותה החודשית היא מספיק כסף, אני חושבת שהיא צריכה לשבת כאן יחד אתנו.

גב' יעל חן נחמן: קודם כל עם כל ה-, הבנתי את דעתך, בסדר, ואני לא מסכימה אתך.

גב' שושי כידור כחלון: ברור שאת לא מסכימה איתי, אני לא חושבת שאת מסכימה איתי.

גב' יעל חן נחמן: אני לא מסכימה אתך.

גב' שושי כידור כחלון: עובדתית ראש אגף החינוך לא נמצאת כאן.

גב' יעל חן נחמן: אוקי, בסדר. אז מה?

גב' שושי כידור כחלון: אוקי? עכשיו אני חושבת, אחד הדברים שאנחנו ביקשנו,

גב' יעל חן נחמן: אני חושבת שבפעם האחרונה שמנהלת אגף החינוך הייתה פה, חוץ מלהתבזות בהתנהגות שלכם כלפיה, לא היה כאן שום דבר.

גב' שושי כידור כחלון: אני לא הייתי נוכחת, אז אני לא יודעת להגיד. וזה לא סיבה שהיא לא תהיה כאן, לא נעים לי להגיד לך, כי גם אני התבזיתי ממה שקרה פה עם התושבים, אז מה? אז קמתי והלכתי? לא. אז אני לא אבוא בישיבה הבאה? כמובן שאני אבוא.

גב' יעל חן נחמן: אז לא היית. שושי אני, אני, אנחנו חושבים פעמיים את מי אנחנו מסוגלים ברמת היכולת שלו לעמוד פה מול,

גב' שושי כידור כחלון: סליחה, היא ראש אגף החינוך של כפר יונה, על מה את מדברת?

גב' יעל חן נחמן: תקשיבי אנחנו התבזינו,

גב' שושי כידור כחלון: אל תנמיכי אותה, היא יכולה להתמודד.

גב' יעל חן נחמן: התבזינו בפעם האחרונה שהיא עמדה פה,

גב' שושי כידור כחלון: מה זה קשור? זה נבחרי הציבור שלך.

גב' יעל חן נחמן: התבזינו בפעם האחרונה שהיא עמדה פה וזה הספיק. אז מה אז כל פעם שתתבזו אז היא לא תבוא?

גב' יעל חן נחמן: אז אנחנו עושים את ההחלטות שלנו.

עו"ד ליהי איינס: לא, לא, מילא, את יודעת מה? אין לי בעיה, תעשי פוליטיזציה של החינוך, אבל אני אגיד לך מה? אם לפחות היית מכבדת אותנו בזה שהיית מביאה משהו כתוב.

גב' יעל חן נחמן: אני לא מוכנה לקבל את זה ממך. אני לא מוכנה לקבל את זה ממך. מי שעושה פוליטיזציה לחינוך בינתיים זה אתם.

עו"ד ליהי איינס: מי שבאמת, באמת מכבד את עצמו. באמת? אז את יודעת מה? בואי, אבל בואי, את מחזיקה את תיק החינוך, את מתהדרת בזה מבוקר עד לילה שאת מחזיקה בתיק החינוך.

גב' יעל חן נחמן: ברור אני גאה בזה מאוד.

עו"ד ליהי איינס: מעולה. מעולה. אבל למה את לא יכולה לכבד את התפקיד שלך מספיק, בכדי להביא לנו משהו רשום, שאפשר לשבת, ולהכין שאלות, מה את מפחדת? למה את לא חושפת את המידע?

גב' יעל חן נחמן: מה הקשר בכלל? מה הקשר בכלל?

עו"ד ליהי איינס: אבל זה מאוד מאד ברור, מאוד ברור,

גב' יעל חן נחמן: את תקבלי את המידע שאנחנו נהיה יכולים לתת את לך את זה.

עו"ד ליהי איינס: הכל כאן, בבלה בלה בלה, עשרת אלפים רגל מעל המים בשיוט,

גב' שושי כידור כחלון: סליחה את התחייבת לתת את המידע.

גב' יעל חן נחמן: אתם תקבלו אותו.

גב' שושי כידור כחלון: את התחייבת גם אישי לתת את המידע.

גב' יעל חן נחמן: בסדר. אוקי.

עו"ד ליהי איינס: זה רק אוסף של ברברת אין כאן שום דבר מעשי. אין כאן שום דבר מעשי וחבל מאד.

גב' יעל חן נחמן: שמענו ו"התרשמנו מאד מדברייך".

מר אפי דרעי, ראש העיר: ליהי תודה, חדות.

מר ירון חדות: לפני, לפני,

עו"ד ליהי איינס: טוב מאד כי אנחנו לא התרשמנו מדברייך.

גב' יעל חן נחמן: אין לי בעיה עם זה.

עו"ד ליהי איינס: והציניות הזו לא במקומה. יש לך תפקיד את לא ממלאה אותו אז הציניות הזו היא לא במקומה.

גב' יעל חן נחמן: אני ממש לא מתכוונת להתייחס לאנשים שאלה המילים שיש, שיש להם מה להגיד. שאת טוענת את הטענות שלך,

עו"ד ליהי איינס: בואי את יודעת אם היה לך משהו באמת קונקרטי, לא היה לך שום בעיה להציג אותו.

גב' יעל חן נחמן: זו פוליטיקה זולה.

עו"ד ליהי איינס: אבל את לא מציגה אותו כי אין כאן כלום.

גב' יעל חן נחמן: את משתמשת בפוליטיקה זולה, זולה.

עו"ד ליהי איינס: זו קליפה ריקה מתוכן.

גב' יעל חן נחמן: פוליטיקה זולה.

עו"ד ליהי איינס: והקהל הזה וכל העיר הזו רואה את זה בצורה לא ברורה.

גב' יעל חן נחמן: אין לי בעיה עם זה, את יודעת, ההבדל ביני ובינך שאת הרבה מילים, הרבה מילים,

עו"ד ליהי איינס: באמת? מי שישב פה ודיבר כאן בלי הפסקה, זו את.

גב' יעל חן נחמן: ואני אראה, ואני אראה לך את תכנית התקשוב תהיה תכנית למופת.

עו"ד ליהי איינס: הלוואי, אבל כרגע בחטיבת דן שאת קוראת לה,

גב' יעל חן נחמן: אני לא, אני שמעתי אותך, שמעתי אותך.

עו"ד ליהי איינס: אבל היא בעצם עתיד, בחטיבה הזו יש שלושה מחשבים לכל הבית ספר.

גב' יעל חן נחמן: שמעתי אותך.

עו"ד ליהי איינס: כן.

גב' יעל חן נחמן: יפה.

עו"ד ליהי איינס: אני יודעת ששמעת אותי וזה לא נעים לך,

גב' יעל חן נחמן: "התרשמתי מאד".

עו"ד ליהי איינס: אבל זו המציאות, ואת עדיין גם עכשיו לא יודעת להגיד לנו מתי יהיו שם מחשבים, כמה זה יחולק? מה זה שמונים אחוז מה זה? מה זה הדבר הזה? זה פשוט בושה וחרפה שאת קוראת לזה דיון, זה לא דיון.

גב' יעל חן נחמן: מה פתאום איזה שלושה מחשבים?

עו"ד ליהי איינס: שלושה מחשבים, יושבת כאן יושבת ראש ההנהגה שלנו תשאל אותה.

גב' יעל חן נחמן: שום שלושה מחשבים, שום שלושה מחשבים.

עו"ד ליהי איינס: שלושה מחשבים.

גב' יעל חן נחמן: גם ההנהגה עצמה לא תגיד ששלושה.

עו"ד ליהי איינס: ארבעה בכל הבית ספר.

מר ירון חדות: לא, "באחוזים זה הרבה".

גב' שושי כידור כחלון: הבדל מהותי, בין שלוש לארבעה.

עו"ד ליהי איינס: אתם מנסים לגדל פה ילדים, ארבעה מחשבים! וואי אוי אני ממש לא דייקתי, בין שלושה לארבעה, וואי, איך לא דייקתי.

מר ירון חדות: לי טעית בארבעים אחוז.

עו"ד ליהי איינס: וואי, וואי.

מר אפי דרעי, ראש העיר: חדות בקשה.

עו"ד ליהי איינס: לא זאת פשוט בושה וחרפה. אנחנו יושבים פה חודשים ומחכים שתעשי את זה.

גב' יעל חן נחמן: תרגיעי.

עו"ד ליהי איינס: אני אגיד מה שאני רוצה, כמה שאני רוצה, ואם זה לא נוח לך זה הבעיה שלך. אבל כרגע זה בושה וחרפה מה שעשית.

גב' יעל חן נחמן: שמעתי אותך.

עו"ד ליהי איינס: את הושבת את כל האנשים האלה, ואין לך מה להגיד לנו. לא הבאת כלום, שום בשורה.

גב' יעל חן נחמן: שמעתי אותך.

עו"ד ליהי איינס: הושבת אותנו כאן בלי שום בשורה, וזה מכעיס אותי.

גב' יעל חן נחמן: הבשורה היא לא תהיה אצלך.

עו"ד ליהי איינס: הילדים שלנו יושבים בבתי ספר, בלי מחשבים בגללך כי את לא עושה את העבודה שלך. אז זה באמת לא נעים לך, אבל זו האמת.

גב' יעל חן נחמן: תרגיעי, תרגיעי, תרגיעי.

מר אפי דרעי, ראש העיר: ליהי, ליהי, ליהי, בקשה, תודה ליהי. בקשה חדות.

עו"ד ליהי איינס: תרגיעי אומרים על שכונה חמודה, את לא נמצאת בשכונה.

גב' יעל חן נחמן: עוד מעט אולי תשלמי לי משכורת, תתחילי לשלם לי משכורת, אני אענה לך אחרת.

עו"ד ליהי איינס: את יודעת מה? את זה אני מכבדת, תגידי אני לא מקבלת משכורת, אני לא עובדת, אז תפני את המקום שלך, או תתני למנהלת החינוך לעשות את העבודה שלה.

גב' יעל חן נחמן: אני לא אשאל, אני לא אשאל אותך איך לעשות את התפקיד. את תתרכזי במה שאת צריכה לעשות, במקום לקשקש פה.

עו"ד ליהי איינס: לא את תתרכזי, אם זה גדול עלייך, או את לא מקבלת שכר, אז תגידי אני לא מקבלת שכר, ואני לא רוצה לעבוד.

גב' יעל חן נחמן: אני לא מעוניינת לדבר, לא ברמה הזו.

עו"ד ליהי איינס: את זה אני הייתי מכבדת. ממש הייתי מכבדת.

מר קובי לאור: חבר'ה בואו נתקדם.

עו"ד ליהי איינס: אבל זה מה שהיה כאן עכשיו, זו בושה וחרפה שאת קראת לזה דיון, בושה וחרפה.

גב' יעל חן נחמן: בושה, בושה, שככה את מתנהגת.

עו"ד ליהי איינס: כן זו העבודה שלך גברת, ואת לא עושה אותה.

גב' יעל חן נחמן: זה עבודה שלך.

עו"ד ליהי איינס: לא, לא.

גב' יעל חן נחמן: לעמוד פה ולקשקש בשכל.

עו"ד ליהי איינס: לא אני לא מחזיקה את תיק החינוך, אני בטוחה שאם הייתי מחזיקה בתיק החינוך הוא לא היה נראה ככה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: ירון, בבקשה.

מר ירון חדות: תודה. בפברואר ישבנו פה,

גב' יעל חן נחמן: חוצפנית.

עו"ד ליהי איינס: לעמוד בזכות הציבור זה לא חוצפנית.

מר אפי דרעי, ראש העיר: סליחה, סליחה, ליהי, לא,

עו"ד ליהי איינס: סליחה אדוני, אדוני קריאות ביניים לא יכולות להיות. היא קראה לי חוצפנית.

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא, איזה קריאות ביניים? את מדברת כבר עשר דקות, מה זה קריאות ביניים? זה קריאות ביניים?

עו"ד ליהי איינס: סליחה? כי אני חושבת שזה באמת מקרה יוצא דופן.

מר אפי דרעי, ראש העיר: טוב, סליחה, יפה שאת חושבת, ירון בקשה.

גב' יעל חן נחמן: טוב בואו נתקדם למה זה מיותר. נמשיך את הדיון בזה.

עו"ד ליהי איינס: ואל תקראי לי חוצפנית, את חוצפנית שאת לא עושה את העבודה שלך.

גב' יעל חן נחמן: יאללה ירון.

מר ירון חדות: בפברואר אנחנו,

גב' יעל חן נחמן: מי שצועק חזק כמו איזה ברברי חושב שהוא הופך להיות איזה,

גב' שושי כידור כחלון: יעל זה ממש לא ראוי.

גב' יעל חן נחמן: אבל זה לא ראוי, אבל זה עוד יותר לא ראוי שושי.

גב' שושי כידור כחלון: אבל, אבל, בואי זה לא ראוי אבל באמת את סגנית ראש העירייה.

גב' יעל חן נחמן: זה לא, זה עוד יותר,

עו"ד ליהי איינס: מי שמדבר הרבה,

גב' יעל חן נחמן: סליחה שושי זה עוד יותר לא ראוי לעמוד פה ולצעוק.

מר קובי לאור: כולנו נפסיק לחנך אחד את השני, כולנו, מכל הצדדים.

גב' שושי כידור כחלון: אמרתי שזה לא ראוי אני לא מחנכת.

מר קובי לאור: שושי זה היה חצי אלייך, רק חצי.

גב' יעל חן נחמן: עם כל הכבוד אני לא מוכנה לקבל מאף אחד בטח לא ממך.

עו"ד ליהי איינס: בושה וחרפה תעודת עניות.

גב' יעל חן נחמן: בטח לא ממך.

עו"ד ליהי איינס: מכל אחד מהתושבים של העיר את צריכה לקבל את זה.

גב' יעל חן נחמן: בטח לא ממך.

עו"ד ליהי איינס: מכל אחד מהתושבים.

גב' יעל חן נחמן: בטח לא ממך.

עו"ד ליהי איינס: קל וחומר מנבחר ציבור, אבל מכל התושבים שהגיעו לכאן הערב בזמנם החופשי לשמוע אותך ואין לך שום בשורה לתת להם. שום בשורה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: ליהי, ליהי מספיק, די מספיק.

מר קובי לאור: ליהי?

גב' יעל חן נחמן: מתחת לכל ביקורת.

מר קובי לאור: יעל עובדת,

גב' שושי כידור כחלון: למה את אומר רק לה מספיק? למה אתה לא אומר לסגנית שלך מספיק?

מר אפי דרעי, ראש העיר: אם היא הייתה מסיימת,

עו"ד ליהי איינס: אני כבר סיימתי, אבל היא קראה לי חוצפנית, אתה מבין את זה?

גב' שושי כידור כחלון: היא יושבת לידך מתחת לאוזן שלך.

מר אפי דרעי, ראש העיר: ירון אני מתחיל לקחת לך זמן.

מר קובי לאור: ירון חמש דקות צא.

מר ירון חדוות: חמש דקות?

מר קובי לאור: צא, אין לי סטופר בשעון.

גב' שושי כידור כחלון: אני ממש מתרשמת אני מביאה לך דרגות סגן אלוף בפעם הבאה. נראה שזה יהיה דרגה.

מר קובי לאור: ז"א נדלג על השלושה חודשים הקרובים.

מר ירון חדוות: אנחנו נפגשנו פה בפברואר 2016, ועל הפרק היה שנת הלימודים שהתחילה לפני חודשיים, ודיברנו על תכנית תקשוב, ואנחנו רוצים לצאת לדרך, ואחד וחצי מיליון ש"ח, והאופוזיציה תוקעת, והשד יודע מה, ואז היה סיכום והסכם בהסכמה שמדברים על זה שאנחנו מקבלים, או שהעירייה או החינוך, תקראו לזה איך שאתם רוצים, מקבלים פסק זמן של שלושה חודשים כדי לבוא עם תכנית אפויה, מסודרת, מתוקצבת, מפורטת שמכילה בתוכה את כלל בתי הספר, ואם אני זוכר נכון, בשלב הראשון כשהיה דיון על התכנית, שאיש שלום, תקנו אותי אם אני טועה, ועתיד, לא היו בתכנית, ואז היה איזה שהוא דיון כדי להכניס גם וגם בתוך אותם אחד וחצי מיליון.

גב' שושי כידור כחלון: לא זה היה באותו דיון, בפרוטוקול, סיכמנו שכל בתי הספר.

מר ירון חדוות: באותו דיון, כן, כן בפרוטוקול,

מר אפי דרעי, ראש העיר: אתה חוזר על מה ששושי אמרה, כל מה ששושי אמרה היה נכון. אז מה אתה צריך לחזור על זה?

מר ירון חדוות: כל בתי הספר. כן, לא, יש קשר ואין קשר. רגע אני מתוך חמש דקות נשאר לי שלוש דקות וארבעים שניות. עכשיו בתוך תהליך הזה של שלושה חודשים, ההבנה, ההסכמה הייתה שזה ייתן לנו מספיק זמן להיערך לשנת הלימודים שהתחילה כבר, אנחנו נמצאים כבר שמונה חודשים מאז אותה החלטה, שעל פניו אנחנו מבינים שאף אחד לא יודע לעמוד בה, ומי שהתחייב אליה לא יודע לעמוד בה, מצד אחד, והראשון לשלם על זה, זה הילדים שלי, שלי, של שושי.

גב' יעל חן נחמן: זה פשוט לא יאומן, אתם לא אמיתיים, אתם לא אמיתיים, נקודה.

מר ירון חדוות: מה זה לא יאומן? את רוצה אני אביא אותם, אני אסביר לך איך, רגע, שנייה, לא, לא, רגע לא הפרעתי לאף אחד, תאמיני לי אני בורר את מילותיי בקפידה כדי לא לפגוע באף אחד.

גב' יעל חן נחמן: אתה לא אמיתי.

מר ירון חדוות: אני מתאר את לוי"ז, את ציר הזמן, את העובדות, את הנתונים, אני לא משתלח באף אחד, אני לא קורא לך לא מקצועית, אני לא קורא לך לא אחראית,

גב' יעל חן נחמן: אתה יכול.

מר ירון חדוות: אני לא, לא עושה את זה.

גב' יעל חן נחמן: המקצועיות שלי לא נמדדת לא על פי מה שאתה אומר, ולא על פי מה שחבריי אומרים.

מר ירון חדוות: אבל את רואה שאני לא עושה את זה. נכון לעכשיו כל מה שאמרתי כתוב באבן, כתוב בפרוטוקולים והוא לא ניתן לערער בכלל.

גב' יעל חן נחמן: סבבה, את המקצועיות אני בזכות, ולא באמירות שלכם.

מר ירון חדוות: עכשיו בתוך הסיטואציה הזאת, אנחנו נפגשים עכשיו שמונה חודשים אחרי, עכשיו רק שאנשים יבינו, כל פעם קוראים לי לא מקצועי, לא מבין בחשבונאות, לא מבין במתמטיקה, אני ביומיום שותף במשרד קטן בשם קסלמן וקסלמן PWC, אני אחראי שם על תחום הייעוץ במערכות מידע. אוקי כשאתם מדברים על תכניות מחשוב כאלה ואחרות שאני סיימתי לעשות תכניות כאלה ואחרות התפנית לעשות דברים קטנים אחרים.

גב' יעל חן נחמן: אתה מדהים אותי אתה יודע למה אתה מדהים אותי?

מר ירון חדוות: אני בן אדם מדהים ביומיום ולא ניכנס לזה.

גב' יעל חן נחמן: אתה מדהים אותי כי מי שעשה, כי מה שעשה את ההטמעה לתכנית התקשוב הלאומית במ"י זו אני.

מר ירון חדוות: נכון, יפה, ובגלל זה, זה נראה ככה. בתוך התהליך הזה עברו שמונה חודשים. עברו שמונה חודשים ובתוך השמונה חודשים האלה הציפייה,

גב' יעל חן נחמן: זה לא יאומן.

מר ירון חדוות: הציפייה הלא יאומנת שלי, מאד ברורה, אחרי שמונה חודשים, לא שלושה חודשים, לא ארבעה, לא חמישה, אני אגיע עד שמונה ותשעה חודשים, לבוא עם תכנית טיוטה לדיון, ובטייטה לדיון יש את המתווה, את הדרך לביצוע, את התהליכים, את ציר הזמן, את העלויות הקמה, את עלויות התחזוקה, את היתרונות, את החסרונות, את החלופות, ובינתיים כל מה ששמענו היה נאום חוצב להבות אש שאני הולך אתו הביתה, ולא רק שלי אין מה לעשות אתו, לילדים שלי אין מה לעשות אתו. אז עכשיו התכנית בשנת לימודים הזאתי יצא מזה משהו?

גב' יעל חן נחמן: ברור.

מר ירון חדוות: ברור מה?

גב' שושי כידור כחלון: יעל את יודעת להגיד מתי יהיו מחשבים בבתי ספר?

מר ירון חדוות: ברור מה?

גב' יעל חן נחמן: זה דני יענה. בתי ספר כולם נכנסו לעבודה, יש תכניות בכל בית ספר, אתה לא שמעת מה שאמרתי?

מר ירון חדוות: אבל את מצד אחד אומרת יש תכניות, מצד שני את אומרת יש טיוטות, מצד שלישי לא ראינו שום דבר, מצד רביעי אמרנו שלושה חודשים, מצד חמישי אמרנו אחד וחצי מיליון ש"ח. ואז את אומרת לא אין תקציב רגיל לזה, אבל לא הסתכלנו על תקציב רגיל, הסתכלנו על דבר אחר. אז אנחנו לא יודעים מה המספרים, אבל אנחנו יודעים מישהו פה לא יכנס, אף על פי שהחלטנו משהו אחרת.

גב' יעל חן נחמן: שמעתי. אתה מרשים אין ללא ספק.

מר ירון חדוות: זה לא קשור לזה שאני מרשים.

גב' יעל חן נחמן: בידע שלך, מהחברה שאתה הגעת, מהשם המפואר.

מר אפי דרעי, ראש העיר: במיוחד שזה קסלמן את קסלמן.

גב' יעל חן נחמן: ובייחוד שנעבור לסעיף של כמה אתה מרוויח, אז בכלל אנחנו ניפול מהרגליים. ירון, אין לי שום עניין לשכנע אותך, אין לי שום עניין לשכנע אותך. ירון אין לי שום עניין לשכנע אותך, אין לי שום עניין לשכנע אותך או את חבריך.

מר ירון חדות: אני לא ביקשתי לשכנע. את לא באה לשכנע אותי, את צריכה להציג משהו, לא הצגת כלום.

גב' יעל חן נחמן: התכנית הזו היא תכנית שנעשתה, כי אם אתם מזלזלים בתכנית הזו,

גב' שושי כידור כחלון: יעל אף אחד לא מזלזל, למה את אומרת מזלזל.

מר ירון חדות: בואי אני רוצה לראות תכנית. יעל אני באמת רוצה לראות תכנית. אני רוצה להתייחס לדברים ברמת הפרט. לא ברמת השש מאות אלף רגל.

גב' יעל חן נחמן: ירון, תקשיב טוב למה שאני אומרת, אין לי עניין לשכנע אותך. יש פה מערכת שלמה. אין לי עניין לשכנע, דבר אחד שאני יודעת,

מר ירון חדות: לא זה לא עניין לשכנע, תציגי תכנית, אני לא רוצה שתשכנעי אותי רק תציגי.

גב' יעל חן נחמן: שמעתי אותך. הדבר היחידי שאפשר להגיד זה שיש פה מערכת שלמה שמעורבת בעניין הזה, כולל כל הפיקוח של משרד החינוך, כולל אנשים מקצועיים שנמצאים בתוך התכנית, אז זה המדד שלי, אם זה עובד או לא, ואם זה לא נראה לך בסדר.

גב' שושי כידור כחלון: יעל אני לא מטילה בספק את מה שאת אומרת, אני רוצה בבקשה, אחד, באמת זה מה שכולנו רוצים, אנחנו מבקשים לראות את התכנית זה אחד, ואני באמת מבקשת לדעת,

גב' יעל חן נחמן: אז תכבדו את זה,

גב' שושי כידור כחלון: רגע, אפשר גם את לכבד. רגע, רגע,

גב' יעל חן נחמן: כתיבת התכנית זה לא להעלות על הנייר מדדים או יעדים, כי את זה אנחנו יודעים לעשות ברגע. כל מי שכתב תכניות בחייו, אני בערב אחד כותבת תכנית, כי את זה עשיתי כל חיי. אני אענה רק על הזמן, ובזה אני אגמור את הדיון בעניין הזה. לכתוב תכנית זה בכלל לא הפואנטה, אפשר לכתוב תכנית בעשר דקות תעלו, אגב תעלו לאינטרנט יש מיליון ואחת תכניות עירוניות, בית ספריות. ולכן לכתוב תכנית זה לא העניין. בתוך התהליך עצמו זה בעצם לשנות תפיסה של צוותים חינוכיים מהוראה שגרתית רגילה להוראה באמצעים טכנולוגיים. זה לא סוד הוא, ובזה אני נכנסת לעניינים מקצועיים. אנחנו ישבנו עם הצוותים החינוכיים ואת מדד התקשוב שלהם אנחנו יודעים, ואת היכולות של המורים, עשינו מיפוי ועשינו סקר בקרב המורים, סקר טכנולוגי, ככה שאנחנו יודעים בדיוק בכל בית ספר, מה מדד התקשוב שלהם. איזה בית ספר יש, כמה מורים יש מתוקשבים, וכמה יש פחות מתוקשבים. בין אם אתם חושבים שזה כלום בשבילכם, כאילו אנחנו נמצאים במאה ו-, זה עדיין לא אומר שמורה לא יצטרך לעבור את הדרך שלו בפיתוח חומרים, בשימוש בחומרים ובניהול ההוראה שלו. כי בדיוק היום אם אנחנו שמענו הגדרה של בית ספר מתוקשב שמגדיר את עצמו, אני משתמש באימיילים, כבית ספר מתוקשב אנחנו שמענו את המשפט הזה לפני שש או שבע שנים, כשמנהלי בתי ספר חשבו שהם מתוקשבים, ושמענו את זה היום. וכשאני שומעת את זה היום, לי זה אומר שיש פער בתפיסה בין מה זה הוראה מתוקשבת, מה זה למידה מתוקשבת, מה זה שימוש באמצעים טכנולוגיים, ועד כמה אני מוכנה לוותר על ההוראה המסורתית לטובת אמצעים טכנולוגיים. אגב בהוראה דיגיטאלית מן הסתם המורה הרבה יותר חשוף, המורה הרבה יותר נראה בהוראה שלו, אפשר למדוד אותו יותר בקלות, ולכן כשאנחנו מסתכלים על זה איך שלא יהיה זה תהליך, ואת התהליך הזה אנחנו מעבירים בבתי הספר שלנו. אז אנחנו נצמד אתם עם הזמן שזה ייקח. עם זאת, אנחנו לא נצמד בקצב של רק לאן זה ייקח, יש לנו מדדים לזה והמדדים האלה ייראו די בקרוב. ושושי את תקבלי את התכנית.

מר ירון חדות: את יודעת להגיד מה הקצב? את יודעת מה יהיה הקצב?

עו"ד ליהי איינס : את יודעת מה יהיו המדדים?

מר ירון חדות: אמרת יש קצב, מה הקצב? מתי? שוטף פלוס שלושים, שישים, תשעים או אין סוף?

גב' יעל חן נחמן: אני בזה סיימתי.

גב' שושי כידור כחלון: אני אגיד משהו לגבי כל הדברים שאת אמרת עד עכשיו, כל מה שאת אמרת זה חלק מהתהליך.

גב' יעל חן נחמן: נכון.

גב' שושי כידור כחלון: אוקי! זה חלק מהתהליך, אז זה יכול להיות מגולם בתוך התכנית. הרי אתם עשיתם מיפוי ובחינה של סטטוס בתי הספר, ואת יודעת להגיד היום על כל בית ספר מי מהמורים יש לו מסוגלות כבר והוא יכול להתקדם בקצב הרבה יותר מהיר, ממורים שכמו שאת אומרת שהם רואים תקשוב כאימיילים. אוקי? הפערים האלה כנראה קיימים בבתי הספר היותר וותיקים, פחות בבתי הספר החדשים, כיוון שכבר היום צוותי הוראה לפחות בבית ספר רימון וזה הם מורים שמתעסקים בזה ביומיום שלהם, גדלו גם על זה, פחות או יותר, ברור לי שלא כולם באותה רמה.

גב' יעל חן נחמן: מי שמשתמש באינטרנט זה עדיין לא מלמד עם אינטרנט. זה שני דברים שונים.

גב' שושי כידור כחלון: אני לא מדברת על אימיילים. ממש לא.

גב' יעל חן נחמן: מי שמשתמש באינטרנט זה עדיין לא מי שמלמד באינטרנט.

גב' שושי כידור כחלון: לא ברור לי לגמרי שזה למידה אחרת, אבל זה לא קשור לתכנית. עכשיו אני רוצה לדעת דני ברשותך, מתי בתי הספר יראו את המחשבים? מתי הם יהיו פיזית פחות או יותר? ברור לי שאפשר לטעות.

מר דני ליון, מנכ"ל: אני מניח שכולל התקשורת כי המחשבים זה לא הבעיה, זה סדר גודל של חודש וחצי.

מר ירון חדות: אז יש פה איזה שהוא דיסוננס, כי כשאתה מדבר על מחשבים, ואם אנחנו דיברנו על תכנית תקשוב אז יש חלופות, ויש כאלה שגם יש מעבדת מחשבים, המורה שולט בכל הלפטופים או כל התחנות,

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא, לא, אתה מחזיר אותנו,

מר ירון חדות: סליחה אפי.

מר אפי דרעי, ראש העיר: סליחה אל תגיד לי שנייה מה אתה מחזיר אותנו,

מר ירון חדות: שתי שניות.

מר אפי דרעי, ראש העיר: להראות שאתה מבין?

מר ירון חדות: עכשיו בתוך התהליך הזה,

מר אפי דרעי, ראש העיר: סליחה אני לא נתתי לך רשות דיבור.

מר ירון חדות: אם אין תכנית תקשוב, ואנחנו לא יודעים איך אנחנו רוצים להעביר את זה, אנחנו לא יודעים איך המורה הולך להעביר את זה,

מר אפי דרעי, ראש העיר: אנחנו לא יודעים כלום, אנחנו לא יודעים כלום, רק אתה יודע.

מר ירון חדוות: אתה הולך וקונה מחשבים שאתה לא יודע מה אתה הולך ללמד אותם? תגידו לי אתם מקשיבים לעצמכם? אף אחד לא יודע איך הוא הולך להעביר את מהלך השיעור, אף אחד לא יודע מה הוא הולך ללמד, התכניות לא נכתבו, שום דבר לא קיים, אני הולך לקנות מחשבים, שאני לא יודע איך הוא השתמש בהם כי אין לי שום דבר, אבל עדיין יהיה בסדר.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אתה חי בסרט. אני מציע שתמשיך בקסלמן את קסלמן שם אתה טוב.

גב' יעל חן נחמן: שם אתה טוב.

מר אפי דרעי, ראש העיר: בקסלמן את קסלמן אתה טוב.

מר ירון חדוות: יותר טוב ממה שאתה חושב.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אני יודע. הרבה יותר טוב.

עו"ד ליהי אינס: חודש וחצי גם לכולם או רק מי שמתוך ה 750 אלף שאישרנו. זה מהתב"ר או לא מהתב"ר? אפשר לקבל תשובה אם זה מהתב"ר או לא מהתב"ר?

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא עכשיו, תני לשחר, נתתי לשחר רשות דיבור. בתור יו"ר וועד הורים יש לו שאלות.

מר שחר: אני יו"ר הנהגת הורים במשותף עם ליסה של החטיבה בתיכון, שמעתי מה את אומרת יעל, בעיקר שמעתי תשומות של מה עשיתם, וכמה עבדתם, והשקעתם, ואני מאד מכבד את השקעה הזאת, אבל כמו שאמר ירון, אני לא מכיר אותו ולא עובד אתו ברמה האישית, אבל גם אני מתחבר לעולם של ניהול פרויקטים, בכל פרויקט שמציגים, בטח פרויקט שאת אומרת פסע, מיליון וחצי שקל, מציגים ארבעה דברים: אחד מה אנחנו רוצים להשיג, כסף, זמן, ומה החומרה.

גב' יעל חן נחמן: זה מה שאתה תראה בתכנית עצמה.

מר שחר: אבל, אז א' הגענו למשהו, זה שהסכמנו שלא ראינו טיוטה.

גב' יעל חן נחמן: אני לא אמרתי שראיתם את התכנית.

מר שחר: אני היום הולך להורים של בית ספר איש שלום, אני לא יודע מה להגיד להם.

גב' יעל חן נחמן: אתה לא אמור להגיד, מי שאמורה להגיד זה מנהלת בית ספר,

מר שחר: אבל יעל אבל יש הבדל אחד,

גב' יעל חן נחמן: מנהלת בית הספר בעוד פחות משבועיים תשלם את התכנית שלה ביחד עם אגף החינוך ואז הם יציגו בפני הצוותים שלהם את התכנית, ואז אחר כך בפני ההורים.

מר שחר: בסדר גמור. הייתה אמורה להיות מוצגת פה תכנית, לא התכוונתי לדבר, כי באתי אמרתי אני אשמע מה התכנית, לא שמעתי את התכנית. בוא רגע נשים את הדברים על השולחן. תכנית לא שמעתי. דבר שני, אבל אני גם מסתכל קדימה, עזבו שמונה חודשים מתו, בסדר, בוא נסתכל קדימה, כשתוצג תכנית אנחנו נורא חשוב לנו שיוצגו השלוש רגליים שלה: אחד התשתיות, מתי ואיזה תשתיות יהיו. כי אנחנו כבר שומעים כל מיני דברים, חמישים אחוז ממה שבית ספר ביקש יקבל.

גב' יעל חן נחמן: שמונים אחוז.

מר שחר: שתיים דיברת, ציינת כאן משהו לגבי הכשרת המורים, אבל דבר אחד שלא מדברים פה, ואגב זה לא קשור רק לכפר יונה, זה קשור לכל הארץ בתכניות תקשוב, מה התכנים שיועברו. כי אנחנו עוסקים כל הזמן האם זה I 7 או I 5.

גב' יעל חן נחמן: מה בהשתלמות?

מר שחר: לא. מה הילדים יקבלו באמצעות המחשב, והמקרה הזה, שהם לא מקבלים באמצעות,

גב' יעל חן נחמן: אני אסביר לך.

מר שחר: זה מ ש-, זה ליבת העיסוק בזה צריך להתחיל.

גב' יעל חן נחמן: המורים, א' אני פתחתי ואמרתי שאתם לא מקבלים פה את התכנית. ברור לחלוטין שכל תכנית יש בה מדדים, יש בה תפוקות צפויות, יש לזה לויז, יש בדיוק כמויות מדויקות למה יקרה בשנה הזו בכל בית ספר ובית ספר, ואנחנו נכבד את הצוותים החינוכיים, ואנחנו לא נחשוף את התכנית לפני שסגרנו אתם, אני חושבת שזה המינימום הנדרש כלפי צוותים חינוכיים שישבו כל הקיץ, עבדו וגיבשו תכניות, ואני אבוא להציג אותם פה, בשם מי? הם ישלמו את התכנית, הם יסגרו אותה, יאשרו אותה, ואז היא תהיה ברת פרסום.

מר שחר: אז למה זימנתם את המליאה היום?

גב' יעל חן נחמן: כי הייתה בקשה נוספת זה מה שעשינו. זה המעט,

מר ירון חדות: ומי ביקש?

גב' יעל חן נחמן: את מה? את תכנית התקשוב?

מר שחר: אני באתי בשמונה בערב כדי לשמוע תכנית תקשוב, ולא שמעתי.

עו"ד ליה איינס: אתם ביקשתם שלושה חודשים.

גב' יעל חן נחמן: אנו נסגור את התכנית עם הצוותים החינוכיים, ואז נוכל, תכנית כמוה זה תכנית, שחר, אנחנו לא, אתה לא מפתיע אותנו במה שאתה אומר, כי כל תכנית יש לה מטרות, יש מדדי ביצוע, יש מעקב אחר ביצוע, ואתה רוצה לראות מה אתה רוצה להשיג בשנה הזו, מה אתה רוצה להשיג בשנה הבאה. כאשר אתה יודע שבשנה הבאה ובעוד שנתיים אלה גם מדדים שייבנו תוך כדי תהליך, בהתאם להתקדמות שלו. בכל מקרה, אז אנחנו אמרנו שעד סוף חודש הזה ישלימו את האישור הסופי של התכנית עם המנהלות ועם הצוות החינוכי עצמו ואז היא תהיה מפורסמת. אני לא חושבת שזה כל כך הרבה.

גב' שושי כידור כחלון: אתם יודעים להעריך כמה תעלה התכנית בשלוש שנים האלה? יש לכם איזה שהיא הערכה?

גב' יעל חן נחמן: לא, כרגע הצוותים מאוד עסוקים בלהקים את התשתית הראשונה. אני מניחה שהשלב הבא, והם ימשיכו לדון בזה כל השנה, וזה לא ייגמר, כי הצוות עצמו ייפגש להמשך עבודה.

גב' שושי כידור כחלון: אבל אנחנו לפני דיון לתקציב 2017.

גב' יעל חן נחמן: אנחנו נשלים את זה, שלב ב' צריך להיות מושלם עד דצמבר.

גב' שושי כידור כחלון: ואני רוצה להציע לך עצה, ובאמת אני אומרת את זה בקול רם, כי אני מבחינתי מה שחשוב זה שתהיה תכנית תקשוב שהיא תצליח בבתי הספר, ושבאמת אחרון התלמידים, זה יתרום להנעה שלו בלמידה חווייתית. ובאמת זו המטרה של כולנו אני מניחה. אבל אני רוצה להציע לך עצה שאם אתם באמת, וזה לכולנו, אתם לא עומדים בלויז, אז תבואו ותהיו מספיק הגונים להגיד התחייבנו להציג לכם את התכנית, אנחנו לא מסוגלים כרגע או מסיבות כאלה ואחרות, או אנחנו החלטנו כרגע להקפיא את הזמן כי ככה וככה, ואז אני חושבת שזה ייראה אחרת.

גב' יעל חן נחמן: בקשה לגיטימית.

מר קובי לאור: אני רוצה להמשיך באותה לגיטימיות של שוש, ולנצל את הזמן שיש לי ולהגיד, ליהי אני חבר טוב שלך, ואני רוצה ככה להעיר לך גם ברמה החברית, בסוף כולנו פה סביב

השולחן, כולל הגברת פה, חוץ מהאדון פה, מתנדבים, ובסוף גם לשמוע ביקורת כלפי מתנדב אני חושב שזה לא ביקורת כלפי בן אדם שעובד בשכר בסוף. ואני באמת לא נכנס, האם הייתה צריכה להיות פה, או שעוד שבועיים, זה כן בתנור, לא בתנור, שורה תחתונה אני אומר,

עו"ד ליהי איינס: מאחר ואנחנו מספיק לא, ואני גם יודעת להגיד שאתה כזה בן אדם רציני שגם אתה לא מסכים שיבזבוז לך את הזמן בצורה כל כך לא יפה.

מר קובי לאור: ליהי אחד אני לא חושב, אני נהניתי לשמוע את יעל, ואת מה שהיא הציגה.

עו"ד ליהי איינס: אוי באמת, כן בסדר.

מר קובי לאור: ממש אבל. מה שהשלים לי את התמונה זה מה שהיא אמרה שהיא תציג בעוד שבועיים. לא בעוד חצי שנה, לא בעוד שנתיים, לא סיפורים על העצים. שאומרים שיש כל כך הרבה אנשים שזה, שהמנכ"ל מהנהן, שהגזבר מהנהן, שכל כך הרבה אנשים מעורבים.

עו"ד ליהי איינס: אם זה קשה לך להתנדב, אז תן למישהו אחר לעשות את המשימה.

מר קובי לאור: אז אני חושב, לא, לא, ליהי בואי, בצד הזה של השולחן יש ביקורת קשה כלפי זה שעצרתם, לא עצרתם האטתם תנופה גדולה מאד.

מר ירון חדוות: איך האטנו? כבר שמונה חודשים ואפילו את הטיוטה היא לא מביאה לי. מה אתה מסתלבט עלי?

מר קובי לאור: אל תפריע לי, אל תפריע לי ירון, ירון לא הפרעתי לך.

מר ירון חדוות: לא אבל אתה מבלבל את המח, אני שותק.

גב' שושי כידור כחלון: קובי נו בחיאת דינאק, אל תפתח פה את הזה, את תעמולת בחירות שלכם כבר עשיתם, זה עלה לאפי כסף, זה אומנם רק מחיר של הלימונדה, אבל זה עלה לו כסף. יאללה בואו נתקדם. הבנו שאנחנו עושים פוליטיזציה מכל דבר. אנחנו לא בסדר. תאמין לי אחד הדברים שאפי צריך להודות זה שיש לו אופוזיציה, תאמין לי, אחד הדברים שהוא צריך להודות עליהם.

מר קובי לאור: אני אומר גם שיש ביקורת, גם שיש ביקורת בין חברים למליאה היא צריכה להיות בצורה קצת יותר, לבחור מילים בצורה קצת אחרת, אני אומר את זה לכולם פה סביב השולחן, בסדר? גם לצד הזה, גם לצד הזה, אנחנו צריכים אני חושב להתנהל אחרת.

גב' שושי כידור כחלון: מאה אחוז.

מר אפי דרעי, ראש העיר: היום הוא רס"ר משמעת, אומנם מג"ד אבל רס"ר משמעת.

גב' שושי כידור כחלון: לגמרי.

עו"ד ליהי איינס: טוב מאד.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אנחנו בעצם מיצינו את הדיון, אנחנו נחכה לשבועיים האלה, נראה מה יקרה במהלך השבועיים, אני מקווה שהנושא של ההצטיידות והעבודה שדני דיבר עליה תתבצע יותר מהר.

מר דני לוי, מנכ"ל: אני לא רוצה להבטיח הבטחות.

גב' שושי כידור כחלון: יש לך עוזרת עכשיו אין לך פטורים.

3. פתיחת חשבון בנק לטובת קרן חניה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אנחנו עוברים לסעיף האחרון, פתיחת חשבון בנק לטובת קרן חניה. אני אתן את רשות הדיבור לשלומית, שתסביר מה מסתתר מאחורי החשבון. אין שם כסף כרגע, אבל צריך שיהיה חשבון כדי שאם ייכנסו כספים של פרויקטים שאמורים להיות מאושרים במתכונת כזו או אחרת, בעיקר אני מדבר על המרכז פה, מרכז הישוב. אנחנו מדברים על כופר חניה, בוודאי,

אבל עדיין זה נקרא חשבון לטובת קרן חניה, ככה זה נקרא, אני לא נכנס לניסוחים המשפטיים, אבל שלומית אולי תתני קצת הסבר.

מר דני לוי, מנכ"ל: תן לשלום.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אה שלום, בקשה, שלום.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: את הפאן המשפטי שלומית תשלם, אני אתייחס לפאן ההנדסי בלבד. כפי שהסברתי לפחות לחלק מהאנשים, קיים מנגנון בחוק שנקרא קרן חניה. אתם הרי יודעים, או הקהל הרחב יודע, שכל מבנה שמוקם צריך לתת פתרונות חניה במסגרת היתר הבניה, במסגרת השינויים. קיים מנגנון נוסף שנקרא כופר חניה או קרן חניה.

עו"ד שלומית גבע, יועמ"ש: קרן חניה.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: קרן חניה, סליחה.

עו"ד שלומית גבע, יועמ"ש: אין דבר כזה כופר חניה.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: לגופו של עניין יש מנגנון שנקרא קרן חניה במקומות שבהם אין פתרונות חניה, או לא ניתן פתרונות חניה ויש הצדק תכנוני לקיומו של הפרויקט ולקידומו של הפרויקט, רשאית הוועדה המקומית להתנות את נושא החניה, או לפטור מחניה בתנאי שיש מנגנון חלופי שמשמעותו הקמת חניה חלופית במרחק קצר של 350 מטרים, אותו תשלום שיכנס לקרן החניה בעצם יממן את ביצוע החניה. אני מדגיש, לפחות כפי שגם הסברתי לאחרים, זה מנגנון שצריכים להשתמש בו במסורה, במידתיות ולא באופן גורף. הנושא הזה בכל אופן מבחינתי עולה בשנים אחרונות לאו דווקא בהקשר של פרויקט כזה או אחר ולא השתמשנו בו, ברגע שנזדקק לו או שנרצה להשתמש בו שלפחות נניח את התשתית הכספית, קרי פתיחת החשבון שנתבקשתם לאשר בפורום הזה. זה הסיפור של הנושא של קרן חניה, זה נהוג בערים אחרות, לא פטנט, לא המצאה של כפר יונה, בעיקר בערים כמו במרכז באמת בהם אין פתרונות חניה יחד עם זאת זה זולג לשוליים, זולג לערים אחרות, אתם יכולים לראות, לפתוח את אתר האינטרנט אבל אני יודע שזה קיים. בכל אופן זו הבקשה שלנו לפתוח חשבון לקרן חניה כדי שנוכל להתייחס לגופו של עניין אם נצטרך, בין אם מדובר פה על המרכז המסחרי כפי שאפי אמר.

גב' שושי כידור כחלון: יש היתר בניה שיושב כרגע על הפרק שמצריך מענה?

מר שלום רוזנברג, מהנדס: יש בקשה להיתר, כן.

גב' שושי כידור כחלון: כן? אז אפשר לתאר לנו אותו, כי הרי, בוא תראה, הרי כל הסיפור של קרן החניה לא עלה פתאום, לפתע פתאום, כי מישהו בבוקר, ו-,

מר שלום רוזנברג, מהנדס: אני מכיר את זה מהיום הראשון שאני בתפקיד, בכל מיני בקשות

גב' שושי כידור כחלון: רגע, רגע, רגע, אתה מהנדס העיר אתה בקיא בכל התכניות שמוגשות, אתה גם מאשר את התכניות לפני שהן מגיעות.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: אני לא מאשר.

גב' שושי כידור כחלון: אתה נותן אישור שהם יגיעו אח"כ לוועדה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: זה לא אישור, המלצה.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: המלצות.

גב' שושי כידור כחלון: סבב טיולים, אוקי? תקראו לזה מה שזה, בואו אנחנו מבינים אחד את השני.

מר אפי דרעי, ראש העיר: את מדברת ואנשים פה לא מבינים.

גב' שושי כידור כחלון: רגע, רגע, אני יודעת מה הוא דיבר,

מר אפי דרעי, ראש העיר: כל מה שעובר דרך הרשות, החתימה אומרת שהבן אדם שילם את חובותיו, ותו לא.

גב' שושי כידור כחלון: בסדר, אבל הוא מכיר.

מר אפי דרעי, ראש העיר: החקיקה המקצועית, המשפטית,

גב' שושי כידור כחלון: זה לא מישהו בא, מסתכל, הוא מכיר, הוא בקיא.

מר אפי דרעי, ראש העיר: ודאי, בקיא, הוא חייב להיות בקיא, בוודאי.

גב' שושי כידור כחלון: אוקי זה מה שאני מדברת.

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא את אומרת הוא חותמת, מאשר, לא מאשר.

גב' שושי כידור כחלון: סבב טיולים אמרתי, סבב טיולים.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: לגופו של עניין שושי, כן, לגופו של עניין.

גב' שושי כידור כחלון: לגופו של עניין ברור לגמרי שזה לא נולד יש מאיין זה נולד יש מיש, הבקשה היום שיושבת כאן על הפרק, היא פונקציה של היתר בניה שכנראה מצריך מענה של חניה.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: בין היתר.

גב' שושי כידור כחלון: שכנראה אותו יום שמבקש לבנות על המגרש שלו הוא לא מסוגל לתת מענה לחניה, באה העירייה אומרת לו אנחנו מוכנים לתת לך את המענה, יש לנו חניון, יש לנו שטח שייעודו חניון, אוקי בין היתר כנראה, אוקי, ואנחנו מוכנים, והוא גם עומד בקריטריונים של הקרן חניה, כנראה שהוא ברדיוס של ה 350 מטר וכו' וכו'.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: זה לא העניין עוד הפעם הוועדה בודקת את ההיבטים התכנוניים.

גב' שושי כידור כחלון: בסדר, עזוב רגע את הוועדה,

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא משנה תן לה לסיים, בסדר, היא הולכת לכיוון נכון. תמשיכי.

גב' שושי כידור כחלון: אתם הרי פותחים חשבון, אני מבינה, תאמין לי שלום אם יש משהו שאני עושה, זה שיעורי בית לפני ישיבות מועצה.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: אני יודע.

גב' שושי כידור כחלון: אוקי? אז אני לא ממציאה שום דבר, אני קוראת את העובדות ואני מביאה רק את העובדות. ועכשיו אני רוצה לדעת אם יש פרויקט כזה, אני מבקשת לשתף אותנו. למה אני אומרת את זה? אני כרגע לא מצביעה, ואני אמרתי את זה גם לשלומית בשיחת הטלפון אתה, אני לא מצביעה על פרוצדורה, אוקי? אני מצביעה על מדיניות. מבחינתי קרן חניה היא מדיניות. מדיניות שהעירייה רוצה להכיל ולממש. האמצעי שהיא יכולה לקיים את זה, זה באמצעות הפרוצדורה, אבל אני לא קשורה לפרוצדורה. כי בסופו של יום, אם אני מאשרת עכשיו את אותו פתיחת חשבון בנק, מחר בבוקר אתם תעשו מה שאתם רוצים, כל זמן שאין וועדה מקומית בכפר יונה, אין לי מושג איזה החלטות מתקבלות ולא מתקבלות. אוקי?

מר שלום רוזנברג, מהנדס: את יכולה להסתכל. באתר האינטרנט זה שקוף.

גב' שושי כידור כחלון: לא אני מסתכלת בפרוטוקולים, תאמין לי שאני קוראת את הפרוטוקולים של שרונים. אני לא אמרתי שזה לא שקוף.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: יש פרוטוקולים, כולל אתר האינטרנט, זה שקוף.

גב' שושי כידור כחלון: אני לא אמרתי שזה לא שקוף.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: שאף אחד לא יחשוב שזה לא שקוף.

גב' שושי כידור כחלון: אני לא אמרתי שזה לא שקוף, אני קוראת את הפרוטוקולים אני, באמת,

מר שלום רוזנברג, מהנדס: על פי חוק הם צריכים להוציא לך את זה.

גב' שושי כידור כחלון: אין לי בעיה, אז על פי חוק, אני, אוני, אני רוצה להבין כן? אם יש היום היתר בניה.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: לא אין היתר, יש בקשה.

גב' שושי כידור כחלון: יש היום בקשה להיתר בניה? אפשר לקבל פרטים על הפרויקט הזה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: שאלות אלי. אני אתן פרטים.

גב' שושי כידור כחלון: כן? אז אני אשמח לקבל פרטים.

מר אפי דרעי, ראש העיר: ואני אגיד מה צופן בחובו החשבון הזה. אנחנו מדברים על המרכז,

גב' שושי כידור כחלון: איזה מרכז?

מר אפי דרעי, ראש העיר: כל המרכז שמסביב לקניון, זה המרכז המסחרי הקיים היום.

גב' שושי כידור כחלון: אתה מדבר על מה שהיה פעם מאוחדת?

מר אפי דרעי, ראש העיר: כן. הבניין של יצחקי אהרוני והבניין של חנוכה. הבניין של חנוכה ההיתר שלו שניתן בשנת 66 הוא על בית קולנוע. הסטנדרטים שהיו בשנת 66, לא דרשו בכלל חניה, היה חניה לסוסים. היו באים מהמושבים עם עגלה וסוס, היו קושרים אותם מאחורה, היה מקום, הכל היה פתוח, לא היה תקן חניה בכלל.

גב' שושי כידור כחלון: לא היו מכוניות גם.

מר אפי דרעי, ראש העיר: עכשיו אנחנו רואים, לעינינו אנחנו רואים שכל המקום הפך למסחרי, יש תביעה של המינהל, באיזה שהוא שלב הוא יצטרך לשנות את ייעודו למסחרי. ברגע שהוא ישנה את ייעודו למסחרי, הם יצטרכו לתת פתרונות חניה שאין להם. אז אנחנו באים ואומרים פתרון כולל יצחקי אגב, יצחקי אהרוני, אותו מתקן, יצחקי אהרוני לפי תמ"א 38 הם יכולים להוסיף קומה שלמה בלי טובות של הוועדה, ובלי זה, שיהיה להם השבחות וכו' וכו'.

גב' שושי כידור כחלון: אוקי.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אבל לתת פתרון חניה. עכשיו פתרונות חניה בתמ"א 38 אומרים שהם יכולים לשלם עבור פתרונות חניה ועל סמך זה יקבלו את ההיתר.

גב' שושי כידור כחלון: זה ברור.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אנחנו בלי שיהיה לנו קרן חניה, ופתרונות, הפתרונות הם לא רק על השטח, זה לא לעשות חניה.

גב' שושי כידור כחלון: ברור.

מר אפי דרעי, ראש העיר: שאני דורש תשלום כופר חניה, ואני אומר את זה פה בכבל עם ועדה, הקרן הזו אמורה להיעשות על פי תחשיב של שווי של בניית חניה, לא אספלט על הרצפה.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: שמאי מטעם הוועדה יכין את זה.

גב' שושי כידור כחלון: שמאי אמור לעשות את זה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: בניית חניה, שמאי מטעם הוועדה, ואנחנו רוצים להכין תכנית לכל המרכז הזה, לפני שיהיה לנו פיצול. כבר היום יש פיצול, כי ברגע שאנחנו נתחיל לבנות את מרכז האומנויות, כל מגרש החניה ממול שמשמש מגרש חניה, יעלם, זה לא יהפך להיות מגרש חניה. אז אנחנו צריכים לחשוב עכשיו מה הולך לקרות בעוד שנתיים שלוש, אם התכנית שהם הגישו תאושר מה זה מצריך מבחינת מקומות חניה, ואנחנו כבר מתחילים לתכנן בניה, יש הפרש גובה בין המפלס של החניון של הקניון, לבין הקרקע שבין הסופר לחנוכה ובין הסופר למאוחדת החדש נכון? אנחנו רוצים לצור רמפה, לבנות קומה שניה של חניות, ז"א גם הקומת הקרקע תשמש חניה וגם קומה שנייה תשמש חניה, יתווספו פה כמה עשרות מקומות חניה שיוכלו לתת פתרונות למרכז המסחרי שממילא קיים היום.

גב' שושי כידור כחלון: כמה חניות אתה צריך לתת לו כפיתרון? אתם יודעים היום להגיד?

מר שלום רוזנברג, מהנדס: לא זה בהתאם לשימושים שלו.

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא יודע, היום זה היה בדיון, אז הוא הלך להיבדק על ידי יועץ תנועה, אין עוד משטחים,

מר שלום רוזנברג, מהנדס: זה בהתאם לשימושים שלו.

גב' שושי כידור כחלון: מה עם חניון תת קרקעי?

מר אפי דרעי, ראש העיר: זאת גם אפשרות, לכן אנחנו רוצים כסף, הכסף מדבר על בנייה. המשמעות של, יש הבדל עצום בין לבנות תת קרקעי על הקרקע, או קומה שניה.

גב' שושי כידור כחלון: ברור.

מר אפי דרעי, ראש העיר: המחירים הם שונים. ולפי זה צריך השמאי של הוועדה, לכן אנחנו צריכים להכין תכנית של כל המרכז הזה, של כל הפיתרונות חניה האפשריים, גם תת קרקעית, וגם, ולראות איך אנחנו מאפשרים בתכנון הזה שכל אחד מהם יוכל גם לממש את הזכויות שיש לו וגם לתת מענה למי שבא להשתמש.

גב' שושי כידור כחלון: שאלה נוספת, העלות של ה-,

מר אפי דרעי, ראש העיר: עכשיו, רגע, דבר, רגע, רגע, רגע, שנייה, אני רוצה להמשיך את זה בעוד משפט, שהיום העלה בפני איציק, שדווקא במקומות האלה אנחנו צריכים לצור מצב שתהיה חניה כחול לבן בתשלום, שכל מי שבא מבחוץ ישלם. תושבי המקום יהיה להם עם איזה פתק כמו שיש בת"א על הרכב, שיהיה לו שעתיים בחינם, שהוא נמצא בחניות של הכחול לבן, חניות של כחול לבן, מי שבא מבחוץ ישלם, שיהיה פה עוד איזה שהיא הכנסה לפתח מקומות חניה נוספים בתוך המרקם המאוד צפוף הזה פה בתוך מרכז הישוב. זה כל הסיפור.

גב' שושי כידור כחלון: השאלה שלי אם העלות שהשמאי מקרקעין עכשיו יקבע לחניה מתחת לקרקע, מעל פני הקרקע, קומה שניה, what ever, זה משתנה זה ברור לי לגמרי, האם היא מכסה באופן מלא במאה אחוז את עלות הכשרת החניה?

מר שלום רוזנברג, מהנדס: יהיה דוח שמאי, הוא יהיה שקוף, אתם תראו את זה.

גב' שושי כידור כחלון: אני שואלת.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: אנחנו לא יודעים לענות.

מר קובי לאור: לא אבל היא שואלת שאלה עקרונית האם הסכום הוא אפס.

גב' שושי כידור כחלון: אני שואלת שאלה שהיא נראית לי לגיטימית.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: היא לגיטימית מאד.

גב' שושי כידור כחלון: אנחנו גם נותנים שטח ציבורי שזה נכס של הציבור.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: אנחנו עוד לא נותנים כלום. עוד לא נותנים כלום.

גב' שושי כידור כחלון: אתה נותן, מה אתה לא נותן? בשביל שיהיה חניה, כן? אתה צריך לתת נכס ציבורי. אני שואלת שאלה ואם אתה לא יודע את התשובה אתה לא צריך לכעוס עלי, אתה יכול להגיד אני לא יודע, ונוכל לבדוק את זה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: שושי אמרת לך תשאלו אותי נכון?

גב' שושי כידור כחלון: אז אני שואלת אותך, שאלתי אותך אגב, הוא ענה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: נכון הוא ניסה לעזור לי, לא צריך לעזור לי.

גב' שושי כידור כחלון: כולם רוצים לעזור לך.

מר אפי דרעי, ראש העיר: חושבים שאני לא יודע את התשובות.

גב' שושי כידור כחלון: כן גם אני נראה לי שממש מזלזלים ביכולים שלך.

דוברת: השאלה אם זה בנוסף לתקן חניות?

גב' שושי כידור כחלון: עכשיו יש לי עוד שאלה אפי.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אני מבין שאת לומדת משפטים, אז אנחנו, תלמדי על הדרך,

גב' שושי כידור כחלון: היא סיימה ללמוד כבר.

מר אפי דרעי, ראש העיר: סיימת עוד יותר טוב. אז עכשיו תעברי לשמאות, תהיי מומחית גם לשמאות וגם למשפטים.

מר ירון חדות: למה להגיד את זה?

מר אפי דרעי, ראש העיר: זה מקובל. עורכי דין לומדים גם שמאות, מודדים, לומדים שמאות והופכים להיות גם שמאים, גם מודדים, וגם, מכל מקום, כל היתר מותנה בפתרון סופי. זה אומר שאם עכשיו בניין כזה מוציא שלושים מקומות חניה והשווי של חניה הוא איקס, עד שהכסף לא משולם, אין היתר. הכסף המשולם הזה צריך להיות בקרן ולא להיכנס לתקציב השוטף, שמחר הוא ייעלם, יבוא היזם יגיד אני שילמתי על קרן חניה ואין חניה. ולכן אנו צריכים את החשבון הזה, זה כל הסיפור שמסתתר מאחורי הנושא של קרן חניה. עכשיו זה נמצא בחיתוליו, מעולם לא התנסינו בזה, גם אני מודה, אני עדין לא יודע את כל התשובות. היום פעם ראשונה ישבתי עם היועמ"ש של הוועדה, גם לה לא היה מספיק זמן לדבר אתי, קבענו פגישה מסודרת לשבת על הנושא של הנוהל איך עושים את זה במקומות אחרים, מה המשמעויות הכספיות.

גב' שושי כידור כחלון: אני יכולה לתת לך, יש לי פה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: מה?

גב' שושי כידור כחלון: יש לי פה אני יכולה לתת לך.

מר אפי דרעי, ראש העיר: בבקשה תני לי, אני אציג מה, היא עובדת בעוד רשויות היא לא עובדת רק אצלנו היועמ"ש.

גב' שושי כידור כחלון: בסדר, יש נוהל מסודר רק צריך להעתיק אותו.

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא אני לא מדבר על נוהל, אני מדבר, אני רוצה ללמוד, מה זה נוהל?

גב' שושי כידור כחלון: אתה צריך נוהל אבל לא משנה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אח"כ יהיה נוהל. בקשה אתה רצית להגיד משהו.

גב' שושי כידור כחלון: לא, אני רוצה לשאול עוד שאלה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא הנה הוא הרים יד בצורה מנומסת.

גב' שושי כידור כחלון: אה סליחה.

תושב כפר יונה: במקרה, לגמרי במקרה יש לי ניסיון עם כופר חניה/קרן חניה ביוקנעם.

גב' שושי כידור כחלון: לגמרי.

תושב כפר יונה: אתה מכיר.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: לא אני לא מכיר.

תושב כפר יונה: אנחנו בנינו מבנה של אלפיים מטר שהיה שטח שימושי 2000 מטר, עבור שירותי בריאות כללית במקרה הזה, והשטח של המגרש איפשר לנו להכניס משהו כמו 40 רכבים תת קרקעיים, וחסרים היו לנו עשר מקומות חניה כדי לעמוד בתקן ארצי. העירייה אפשרה לנו לשלם את כופר החניה כדי לשחרר אותנו מלבנות עוד מרתף תת קרקעי וזה היה כבר הורג את הפרויקט. עכשיו למה אני אומר את זה? המדיניות כמו ששושי אמרה זה הדבר הקובע. אי אפשר לתת ליזם למשל פטור מלא מחפירת חניון תת קרקעי, ובמקום זה לתת לו את כל מקומות החניה ע"ח קרקע ציבורית, קרקע שיכולה להיות גינה, עוד קרקע מסוג אחר. לכן המדיניות צריכה להתוות, אנחנו מוכנים להגיע לעשרה אחוז, אולי חמישה עשר אחוז, ברגע שזה חורג מזה, אתה, אם הפרויקט שלך הוא לא כלכלי, ואתה לא יכול לבנות את החניה שנדרשת ממך לפי תקן ארצי, אז אל תבנה אותו. זה הבעיה שלך. אז אנחנו, אחרת הקרקעות הציבוריות ילכו על חניות.

גב' שושי כידור כחלון: אני עם כל הכבוד, שטחים ציבוריים נועדו, הם נכס של הציבור, אוקי? וצריך באמת בשום בשכל להשתמש בהם. גם עניין חניונים.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: אמרתי את זה בשום שכל.

גב' שושי כידור כחלון: ואם יזם רוצה לבנות ליבי ליבי אתו באמת, אבל הוא צריך לתת מענה בתוך המגרש שלו, ואם הוא לא יכול לתת מענה בתוך המגרש, אז לפחות שיבנה חניון תת קרקעי לא שאני אבנה לו את החניות. שהוא יבנה ממקורותיו על כל העלויות, אוקי, אני יכולה להשלים לו את מה שהוא לא יכול, אבל אני לא רוצה לתת לו את כל המאה אחוז חניה. והדבר הנוסף שאני חוששת זה אחד זה שאם אנחנו פותחים פה קרן חניה, אז מחר בבוקר בשכונת מקבת ינוב עומד פה על הפרק, ויכול להיות שגם להם תהיה בעיה של חניה ואנחנו ניתן גם להם אפשרות,

מר אפי דרעי, ראש העיר: שם לא יתנו לנו,

גב' שושי כידור כחלון: לא אני אומרת לך, מה לא? אתה נציג העיר, אני לא שותפה,

מר אפי דרעי, ראש העיר: תגידי לי יש איזה שהיא בקשה מיפה נוף?

גב' שושי כידור כחלון: אני לא יודעת.

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא יהיה וגם לא יהיה במקבת ינות, כי במתחם חדש, אני דיברתי אתך על מתחם, הקולנוע והסופר נבנו בשנת 66, זה עובדה. אני לא מדבר על מתחמים חדשים. לא בשום אופן לא, את יודעת בואי נגביל את זה, רק למתחמים הישנים.

גב' שושי כידור כחלון: אוקי, וגם פה לא במאה אחוז.

מר אפי דרעי, ראש העיר: שום מאה אחוז.

גב' מיטל טולדנו: אפי אני יכולה להגיד משהו?

מר אפי דרעי, ראש העיר: כן, בבקשה מיטל.

גב' מיטל טולדנו: אני עד עכשיו ישבתי שתקתי יפה. כאילו, אני רוצה להגיד קודם כל תודה שאני מברכת על זה שהרעיון הזה סוף סוף יוצא לביצוע, ברוך השם, זה מתחם ישן זה הדרך היחידה לקדם את המתחם הזה. המתחם הזה עומד תקוע באמצע הכפר,

מר אפי דרעי, ראש העיר: נשביח אותו, לתת לו צורה נורמאלית.

גב' מיטל טולדנו: אתם צריכים להשביח אותו, אין לנו מתחמי מסחר בתוך הכפר, וזה אחד המתחמים היחידים שיש, הוא מאד ישן, הוא מאד מוזנח, ובלי "בוסט" שלנו ואינטרס ציבורי שיהיה לעיר הזאתי גם לב מסחרי, ואנחנו רוצים לעשות את זה בשום שכל, ואני מברכת שסוף סוף הצליחו להתחיל להתניע את היוזמה הזו, כי עיר בלי מרכז מסחרי, וזה מתבקש שהמרכז המסחרי לפחות הישן יהיה שם, כי זה צמוד לקניון, כי זה נמצא על רחוב המייסדים, וצריך לסדר שם את התנועה, וחלק מזה אנחנו יודעים שבוודאי שלא הכל, אנחנו לא עושים עבודה עבור יזמים, אנחנו עושים עבודה עבור תושבי העיר, והאינטרס של העיר הזאתי בסופו של דבר שיהיה לה איזה שהוא מרכז מסחרי כלשהו, זה בעיה לעשות את זה, וסוף סוף יש אפשרות לפתח את זה, אז אני באמת מציעה להגביל את זה לאזור הזה ולא להתחיל עכשיו לתת רווחים ליזמים, אבל מרכז מסחרי כזה זה אינטרס ציבורי שלנו מספר אחד.

גב' שושי כידור כחלון: מיטל אף אחד לא דיבר על המרכז המסחרי והנושא המסחרי שדיברנו עליו זה הנושא של החניה, אוקי? אף אחד לא דיבר וכל מרכז מסחרי, ובוודאי אזור תעשייה ראוי שיהיה כאן,

גב' מיטל טולדנו: אני לא מדברת על אזור תעשייה. זה משהו אחר.

גב' שושי כידור כחלון: אז עזבי את משכנעת אותי מה שנקרא את משכנעת את המשוכנעים ודוחפת אותי בירידה. זה אותו דבר אני בעד מרכזים מסחריים ומשרדים.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אנחנו מסכימים על הכל.

גב' שושי כידור כחלון: אנחנו מדברים על החניה אני לא מדברת על המרכז המסחרי, אז בואו נתמקד בעיקר ולא ב-

גב' מיטל טולדנו: אבל שושי את לא הבנת אותי. זה הרעיון של לפתוח חשבון ולהתחיל לתכנן שם את סידורי החניה, סוף סוף, אחרי באמת המון שנים שהמקום הזה עוד לא כך, זה דבר שהוא אינטרס ציבורי. זאת הבעיה שלנו.

גב' שושי כידור כחלון: המקום הזה עוד מתופעל. קופת חולים מאוחדת עוד יושבת שם בזה. זה רק עכשיו יוצא לדרך.

גב' מיטל טולדנו: בסדר, ברוך השם. סוף סוף קורים פה דברים ברוך השם.

גב' שושי כידור כחלון: בשונה ממך, אוקי? אני כן, אני כן חוששת מכל מיני החלטות שהתקבלו שאת ואני כנראה לא נהיה שותפות להן ואם את תהיי שותפה להן על הכיפאק, אני לא אהיה שותפה, ואני כן רוצה להגביל את זה. אני חושבת שעם כל הכבוד לרצון שלי,

מר אפי דרעי, ראש העיר: אבל היא הסכימה אתך, רק על האזור הישן.

גב' שושי כידור כחלון: רגע, לקדם את היזום, הוא גם צריך לשלם עבור הכשרת חניה, אוקיי? ולא רק בקרן. הוא גם צריך לפתח אצלו חניה. בתוך שטח המגרש יש חניון תת קרקעי אז אני חושבת שצריך להגביל את זה.

מר ירון חדות: אפשר להציג את המדיניות קודם ואח"כ?

מר אפי דרעי, ראש העיר: המדיניות תהיה. כל מה שהיא אמרה זה המדיניות.

מר ירון חדות: אפי יש מדיניות? יש משהו בכתובים?

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא צריך להיות שום דבר בכתובים.

מר ירון חדות: בטח למה? כל יום שרוצה,

מר אפי דרעי, ראש העיר: מי זה כל יום? אני מדבר על שני,

מר ירון חדות: נוסחה מתמטית שחור על גבי אחד ועוד אחד שווה שלוש.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: אין פה שום מבול של בקשות. ירון אתה מדבר כאילו יש פה איזה מבול של בקשות, אין, אין דבר כזה.

מר ירון חדות: זה לא משנה אם יש בקשה אחת או אלף. דין אחת כדין אלף.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: אנחנו שומרים על, אתם חושבים שזה אינטרס שלנו להקריב שטחים ציבוריים?

מר אפי דרעי, ראש העיר: המדיניות הזו מתכווצת רק אך ורק לאזור הישן. באזור הישן אנחנו נצטרך לתת פתרונות, ברגע שזה, מאד יכול להיות שאנחנו נלך על חניון תת קרקעי גם אם זה לא שטח שהוא בפועל על הבניין הקיים.

תושב כפר יונה: אז אנחנו נשלם.

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא היזום ישלם מה זה אנחנו נשלם.

אתה מדבר על קופת חולים שנבנתה חדש, אנחנו מדברים על המבנים הישנים זה לא אותו דבר בכלל. זה לא אותו דבר בכלל עם כל הכבוד. המבנים נבנו בשנת 66. 66 זה חמישים שנה. עכשיו אנחנו צריכים לשנות את החזות שם, צריך להכין מהלך.

גב' שושי כידור כחלון: אין לי בעיה עם זה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: תמ"א 38 מאפשרת להם תוספת של יחידות, ומראש קובעת שמקומות החניה לא חייבים להיות בזה, תקראי את תמ"א 38 תעברי על זה. ולכן כמו שאמרת אנחנו נגביל, נקבל החלטה עכשיו זאת תהיה ההחלטה.

גב' שושי כידור כחלון: זו צריכה להיות ההחלטה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: ההחלטה תהיה שהנושא של קרן החניה מתייחס אך ורק למתחם שכלוא בין הרחובות, איך נקרא הרחוב הזה? הרצל.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: הרצל שרת.

מר אפי דרעי, ראש העיר: הרצל שרת המרכז המסחרי. המבנים הישנים.

גב' שושי כידור כחלון: ומה יחס החניה בין ה-,

מר אפי דרעי, ראש העיר: שמאי יגיד אני לא יודע.

גב' שושי כידור כחלון: לא מה יחס החניה שתטיל על היזם.

מר שלום רוזנברג, מהנדס: אנחנו לא יודעים עוד.

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא שמאי קובע.

גב' שושי כידור כחלון: עשרים אחוז, שמונים אחוז.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אם יש לו אפס והוא צריך שלושים חניות, כל השלושים חניות יהיו עליו.

גב' שושי כידור כחלון: אוקי.

מר אפי דרעי, ראש העיר: מה ז"א מה השמאי מה יקבע? אם יש לו אפס, אין לו אף אחד יש לו, הוא צריך שלושים ויש לו ארבע,

גב' שושי כידור כחלון: אבל הוא יכול לעשות חניון תת קרקעי.

מר קובי לאור: אז הוא ישלם לך כופר חניה.

גב' שושי כידור כחלון: נו שיעשה מה איכפת לנו למה אנחנו צריכים את זה? השאלה אם יש לו אפשרות.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אנחנו יכולים לחייב את היזם, אם אנחנו מתכננים את המגרשים שליד שהם יהיו מגרשי חניה או תחתי או עליו, תלוי מה שנחליט לפי הממצאים, מה אפשרי יותר, ואז כל העלות של הביצוע של הבנייה הזו תיפול על היזמים האלה, לא על הרשות, את יורדת לסוף דעתי?

גב' שושי כידור כחלון: לא כל ה-, רק מה שאתה מחייב אותו בחניה ייפול עליו.

מר אפי דרעי, ראש העיר: כן.

גב' שושי כידור כחלון: כל היתר יפול עליך. בוא נגיד שאתה, בוא נגיד סתם, תיאורטית הוא היזם זקוק לחמישים מקומות חניה כדי לממש את היתר הבניה,

מר אפי דרעי, ראש העיר: זה לא ע"ח החניות שישנן שלי.

גב' שושי כידור כחלון: אין בעיה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: זה תוספת.

גב' שושי כידור כחלון: עכשיו אתה נותן לו חמישים אחוז, הוא משלם עליהם על פי החלטת השמאי, שמגיע לכאן ואומר כמה תעלה חניה לפי זה הוא משלם לך את קרן החניה, זה נכנס לחשבון בזה אתה מממש לו את חמישים החניות, אבל הרי אתה לא תבנה שם רק חמישים חניות, אתה תבנה שם הרבה יותר, כי אתה כבר תרצה כי אתה כבר תרצה לתת מענה לעירייה שאין לך היום מענה, אוקי? אתה תרצה לתת מענה לקניון כמו שאמרת.

מר אפי דרעי, ראש העיר: אנחנו נצטרך להביא את זה לדיון פה. מה אני יכול להחליט על דעת עצמי?

גב' שושי כידור כחלון: ברור לי לגמרי שתצטרכו להביא את זה לדיון.

מר אפי דרעי, ראש העיר: מה? אם אני צריך, הרי אישרתם שם חניה? לא אישרתם לא ביצעתני. הייתה תכנית לבצע חניה, נכון? הבאתי למליאה, לא אישרתם.

גב' שושי כידור כחלון: כי רצית את זה בהלוואה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: מה זה משנה.

גב' שושי כידור כחלון: זה משנה.

מר קובי לאור: עזבו אל תיכנסו לדיון הזה.

מר אפי דרעי, ראש העיר: עזבי זה לא חשוב, לא אישרתם לא ביצענו.

גב' שושי כידור כחלון: בסדר אנחנו מדברים כרגע, זה הצעת החלטה,

מר אפי דרעי, ראש העיר: לא אישרתם לא ביצענו. מה שאנחנו נבצע כחנייה זה עבורנו. אני מעמיד את זה להצבעה. מי בעד פתיחת חשבון ירים ידו?

החלטה:

מאשרים פתיחת חשבון בנק לטובת קרן חניה שתשמש אך ורק למתחם שכלוא בין הרחובות הרצל שרת. מאשרים פה אחד

בברכה,

דני לוי
מנכ"ל העירייה

אפרים (אפי) דרעי
ראש העירייה